Περιοδος 2η,
Νο 53
Ιουνης '96
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

Σ' αυτο το φυλλο

Ναρκωτικα
Ο καπιταλισμος ο πραγματικος εμπορας του θανατου σελ. 9

Καταπιεση και αντισταση στα σχολεια σελ. 2

Γαλλια '36: Τα αδιεξοδα του Λαϊκου Μετωπου σελ 11

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

Μετα το μαυρισμα της συγκυβερνησης στις εκλογες

να τους διωξουμε με αγωνες εργατικους

Η κυβερνηση και ο Συναγερμος προσπαθησαν με διαφορες αλχημειες να κανουν το μαυρο ασπρο και να παρουσιασουν το αποτελεσμα των εκλογων σαν *«ψηφο εμπιστοσυνης προς τη κυβερνηση, αφου τα δυο κομματα της συγκυβερνησης συνεχιζουν να εχουν το 51% των ψηφων και πλειοψηφια στη Βουλη»*», οπως υποστηριξε ο Ματσης.

Ειναι ολοφανερο ομως οτι το αποτελεσμα των εκλογων της 26ης του Μαη, καταγραφει μια εντονη αποδοκιμασια της πολιτικης της συγκυβερνησης ενω κανει ακομα πιο οριακη την πλειοψηφια που εδωσε την εξουσια στο Κληριδη το 1993

συνεχεια στη σελ. 3

Ν' απαντησουμε στις φασιστικες προκλησεις

Καθως η προεκλογικη εκστρατεια κορυφωνοταν και το μεγεθος της δυσαρεσκειας και της οργης με την κυβερνηση του Συναγερμου γινοταν ακομα πιο ξεκαθαρο, οι νοσταλγοι του Γριβα και οι θιασωτες του "ΕΟΚΑ Β' ξανακτυπα" ξεμυτισαν, βρωμιζοντας τους τοιχους με τα αηδιαστικα τους συνθηματα, με τραμπουκισμους και ξυλοφορτωματα.

Την εξαγγελια της χρηματοδοτησης απο την κυβερνηση και την Εκκλησια του μνημειου για τον φασιστα Γριβα στη Λεμεσο ακολουθησαν οι αγκυλωτοι σταυροι και τα συνθηματα του τυπου "κομμουνια θα γινεται σαπουνια" στην περιοχη γυρω απο το οικημα του ΑΠΟΕΛ. Μερικες μερες αργοτερα τα φασιστικα σκουλικια κτυπησαν στο Πανεπιστημιο με αναλογα συνθηματα τα οποια υπεγραψαν σαν ΕΟΚΑ Γ', απειλωντας ταυτοχρονα τη ζωη του Τουρκοκυπριου καθηγητη και υποστηρικτη της επαναπροσεγγισης Νιαζι Κιζιλγιουρεκ. Τελος, δυο μερες πριν τις εκλογες οι φασιστες που σημερα στεγαζονται στη ΝΕΔΗΣΥ κινητοποιησαν γυρω στους 100 "ελληνοψυχους" και περασαν απο τα συνθηματα στην πραξη ξυλοφορτωνοντας με λοστους και αλυσιδες αφισοκολλητες της ΕΔΕΚ.

Το μαυρισμα της Βερας Σαμψων και του Φωτη Παπαφωτη οπως και η πτωση των ποσοστων του Συναγερμου και η αδυναμια των Νεων Οριζοντων να βγαλουν βουλευτη στις εκλογες σιγουρα εχει ριξει το ηθικο των φασιστων. Ομως αυτο με κανενα τροπο δεν σημαινει οτι θα τα διπλωσουν και θα πανε σπιτι. Στο κατω κατω σημερα ο Γριβας "ζει" και στο προσωπο του επαρχιακου γραμματεα της ΝΕΔΗΣΥ Αμμοχωστου, Λευτερη Χριστοφορου ο οποιος "εξεπληξε" με την εκλογη του.

Χαρακτηριστικο του βαθμου της αποθρασυνσης τους ηταν το γεγονος οτι στην τελετη ανακηρυξης των βουλευτων Λευκωσιας στο Συνεδριακο Κεντρο, στην υποτιθεμενη "γιορτη της δημοκρατιας", με την ανοχη και την ενθαρρυνση βουλευτων του Συναγερμου, οι φασιστες φωναζαν ρυθμικα και προκλητικα: "ΕΟΚΑ Β' ξανακτυπα"!

Ολα αυτα δεν αποτελουν μεμονωμενα γεγονοτα αλλα μια συντονισμενη προσπαθεια των ακροδεξιων να προβαλουν ξανα στο προσκηνιο. Χρειαζεται να τους δωσουμε την απαντηση που τους αξιζει.

Η ηγεσια του Συναγερμου οχι μονο δεν προκειται να "συγκρατησει με την υπευθηνοτητα της" τους νοσταλγους του Γριβα, αλλα η ιδια τους στρωνει τον δρομο με την ανεγερση φασιστικων μνημειων και την ηρωποιηση του "λεβεντογερου". Μηπως δεν ειναι ο βουλευτης του Συναγερμου Προδρομος Προδρομου που εδωσε πολιτικη καλυψη στους φασιστες για να γεμισουν το Πανεπιστημιο με τα συνθηματα τους αφου ειναι απο εκεινους που πρωτοστατουν στην ακροδεξια σωβινιστικη κινηση "για την Ελληνικοτητα του Πανεπιστημιου";

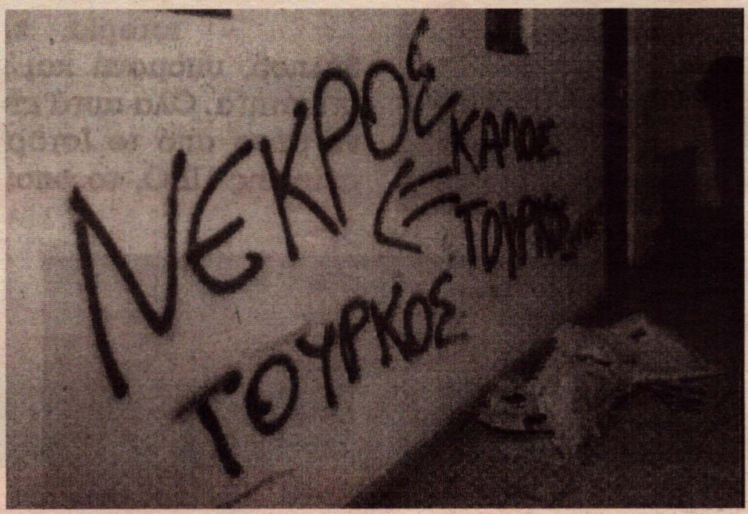

Ουτε ομως και τα αναθεματα απο την πλευρα της ηγεσιας του ΑΚΕΛ δεν ειναι αρκετα για να φραξουν το δρομο σ'αυτα τα αποβρασματα. Πρεπει να κινητοποιηθουμε τωρα. Το σβησιμο των φασιστικων συνθηματων στο Πανεπιστημιο δεν επρεπε να αφεθη στα χερια της ιδιωτικης αστυνομιας στο Πανεπιστημιο. Επρεπε οι φοιτητες με κυριο πρωτοστατη την "Προοδευτικη" να οργανωσουν το μαζικο σβησιμο των συνθηματων απο τους φοιτητες, περνωντας το μηνυμα οτι οι φασιστες δεν εχουν θεση στο Πανεπιστημιο.

Η μεγαλυτερη προκληση, η ανεγερση μνημειου για τον Γριβα δεν ειναι υποθεση που μπορει να ξεκαθαρισει μεσα απο τα αποτελεσματα των προεδρικων εκλογων σε δυο χρονια. Οπως εδειξαν οι πανηγυρισμοι της νεολαιας την νυκτα των εκλογων, που σαν κεντρικο συνθημα τους ειχαν το "Ποτε ξανα Φασισμος", μπορει σημερα να κτιστει ενα μαζικο κινημα εναντια στην ανεγερση μνημειου για το Γριβα, που ειναι και η μονη δυναμη που μπορει να το σταματησει. Ο λογος για χτισιμο μετωπου απο την ηγεσια του ΑΚΕΛ και των αλλων κομματων της αντιπολιτευσης ειναι αδιεξοδος στο βαθμο που αυτο το μετωπο δεν προσανατολιζεται στην αμεση κοινη δραση ενατια στην αναβιωση του εοκαβητισμου, οπου εμφανιζεται. Απο λογια και φραστικες καταδικες οι φασιστες δεν καταλαβαινουν. Χρειαζεται ενοτητα στη δραση.

Δαφνος Οικονομου

"Οι μαθητες δεν ειναι πειραματοζωα"

Τον περασμένο μήνα η Παγκύπρια Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών είχε στείλει επιστολή προς τα Μαθητικά Συμβούλια των σχολείων με την οποία καλούσε τους μαθητές να μελετήσουν το θέμα και να αποφασίσουν αν επιθυμούσαν να παραμείνει ή όχι η στολή.

Για ακόμα μια φορά ομως, το υπουργείο παιδείας έδειξε τον αυταρχισμό του απαγορεύοντας τη κυκλοφορία της επιστολής μέσα στους μαθητές. Έτσι, τα περι ελευθερίας στη διακίνηση ιδεων, τα περι "ελεύθερου" συνδικαλισμού και δημοκρατίας αποδείχτηκαν και πάλι κούφια λόγια.

Απο την πλευρά της η Π.Σ.Ε.Μ., ενώ στην αρχή έκανε λόγο για κινητοποιήσεις ενάντια στον αυταρχισμό του υπουργείου, στην συνέχεια περιορίστηκε σε φραστικές καταγγελείες.

Πειθαρχια

Στην πραγματικότητα η σταση του υπουργείου δεν ηταν απλώς μια προσπάθεια λογοκρισίας και φίμωσης των μαθητων αλλά στόχευε στο να αποδείξει πως έχει τον απόλυτο έλεγχο πάνω στους μαθητες. Όλη αυτή η πειθαρχία στα σχολεία που ξεκινά απο το κούρεμα, το ξυρισμα, το ντύσιμο και τη συμπεριφορά και φτάνει μεχρι το δικαίωμα του συνδικαλισμού δεν υπάρχει ετσι απλά για να έχουμε "υγιεις νέους" οπως δηλώνει η Αγγελίδου. Σκοπό έχει να βάλει τους μαθητές σε καλουπια ετσι ώστε από τη μια όταν αργότερα βγουν στην κοινωνία να είναι πειθαρχημένοι εργάτες και να μην αντιδρουν στα αφεντικά και απο την άλλη να μην αντιδρουν σημερα στα διάφορα προβλήματα που αντιμετωπιζουν στα σχολεία λογω της λιτότητας και των περικοπων που επιβαλλει η κυβέρνηση.

Θέλουν να επιβαλουν την πειθαρχια στους μαθητες για να μην διαμαρτύρονται όταν πέφτουν οι σουβαδες απο τα ταβάνια πάνω τους, να μην αντιδρούν όταν είναι 30-35 μαθητες σε μια αίθουσα και δεν μπορουν να παρακολουθήσουν μάθημα, όταν υπάρχουν ελλείψεις καθηγητών τη στιγμη που υπάρχουν εκατοντάδες αδιόριστοι.

Λιτοτητα

Την ίδια ώρα που η κυβέρνηση δινει απλόχερα εκατομμύρια λίρες σαν επιδοτήσεις και φοροαπαλλαγές στους εργοστασιάρχες και τους ξενοδόχους, δηλώνει πως δεν υπάρχουν λεφτα για τα σχολεία και προχωρει στο κλείσιμο του Λυκείου του Τραχωνιού στη Λεμεσο. Ενώ ξοδεύει εκατομμύρια για το στρατο και την αστυνομία, με θράσος δηλώνει στους κατοίκους της περιοχής πως είναι ασύμφορο να συντηρει ένα σχολείο με 67 μαθητές.

Όπως μας είπαν μαθητες από το Τραχώνι το σχολείο λειτούργησε μόλις πέρσι και σ'αυτό φοιτούσαν μονο μαθητες της Α' Λυκειου από τα χωριά της περιοχης και μέσα σε τρία χρόνια θα συμπληρώνονταν ολες οι τάξεις. Ο αριθμός των μαθητών υπολογιζονταν ετσι να υπερτριπλασιαστεί.

«Δεν ειμαστε πειραματόζωα για να μας παίρνουν την μια στο ένα σχολείο και την άλλη στο άλλο. Αντί να βελτιώσουν τις συνθήκες σ'αυτό το σχολείο εξοπλίζοντας τα εργαστήρια και τις αίθουσες και στεγάζοντας το γήπεδο, μας λενε οτι πρεπει να κλείσει το σχολειο επειδή δεν υπαρχουν αυτές οι εγκαταστασεις και οι εξοπλισμοί. Το σχολείο βρίσκεται κοντά στα σπίτια μας και δεν χρειάζεται να παίρνουμε το λεωφορειο. Από την άλλη βρίσκεται σε ευχαριστο περιβάλλον, μακρια από το θορυβο και τα καυσαέρια της πόλης». Με αυτα τα λογια μας περιεγραψε το προβλημα ο Αντρέας, μαθητής στο Λύκειο Τραχωνιού.

Απο την άλλη, οι μαθητές του Λυκείου Αγίου Αντωνιου στο οποιο θα πανε οι μαθητες του Τραχωνιου οταν κλείσει το δικο τους, μας είπαν ότι η κατασταση εκει ειναι ηδη άθλια και πως τα προβληματα θα γινουν ακομη πιο δύσκολα με τους νεους μαθητες.

Ο Γιώργος μας είπε οτι υποστηρίζει το αιτημα των μαθητων του Τραχωνιού να μην κλείσει το σχολειο τους. «Θα ειναι μεγαλη ταλαιπωρια και περισσοτερα εξοδα γι' αυτους το πηγαινε-ελα με τα λεωφορεια. Επιπλέον, στο Λύκειο του Αγιου Αντωνίου υπάρχει ήδη έλλειψη αιθουσών και για να κανουμε κανονικα μαθημα δανειζομαστε αιθουσα απο το διπλανό Γυμνάσιο ενώ υπάρχει και ενα τμήμα που κάνει μάθημα στην αιθουσα της τεχνης και ειναι αναγκασμενο οποτε καποια αλλη ταξη εχει τεχνη, να μετακινείται αλλου».

Σαν αντίδραση στα σχεδια του Υπουργειου, οι γονεις και οι μαθητές του Λυκειου Τραχωνιου εκαναν μονοωρη διαμαρτυρία εξω απο το σχολείο και εστειλαν ψηφισμα στο υπουργειο παιδειας. Φαινεται όμως οτι το υπουργείο τους εγραψε κανονικα.

Η εμπειρία εχει δείξει οτι η κυβερνηση δεν πειθεται σε τετοια θεματα - μόνο πιέζεται! Ἔτσι και τωρα. Μόνο κατω απο την πίεση των κινητοποιήσεων μπορει να κάνει πισω και να μην κλείσει το σχολείο. Μαθητες, γονεις, καθηγητες και άλλοι εργαζόμενοι απο την περιοχη, μαζι μπορουν να στείλουν το μηνυμα στην Αγγελίδου ότι το σχολείο δεν πρεπει να κλείσει. Οπως μας είπε ο Κυριακος, μαθητης στο Λύκειο Αγ. Αντωνίου, «*πρέπει να κυκλοφορήσουμε φυλλαδιο που να ενημερώνουμε τους εργαζόμενους και τους μαθητες και να ζητουμε την υποστηριξη τους, με υπογραφες, για να μην κλεισει το σχολείο*».

Πραγματικα, μονο αυτοί που νοιώθουν καθημερινά τι πάει να πει λιτοτητα και περικοπες όχι μόνο στην παιδεια αλλά και στην υγεια και στις αλλες κοινωνικές παροχες μπορουν να δώσουν την απαντηση σ' αυτή την πρόκληση του υπουργείου.

Αντρεας Σ.

Δολοφονος του Στελιου ειναι ο σοβινισμος

Ακομα ενας φανταρος επεσε θυμα του σοβινισμου στην γραμμη αντιπαραταξης και οι εθνικιστες αρπαξαν την «ευκαιρια» για να βγαλουν το μισος τους εναντια στην επαναπροσεγγιση και την ελληνοτουρκικη φιλια.

Η δεξια φυλλαδα «Δειλινη» εγραφε: «*Καρτασης ο δολοφονος*», επειδη ο Στελιος φωναξε ετσι τον τουρκοκυπριο που πηγαινε να συναντηση απεναντι (σημαινει αδελφος), ενω ο αρχηγος της Εθνικης Φρουρας ειπε: «*ο Τουρκος ειναι Τουρκος και παντα τετοιος θα παραμεινει*».

Ομως η σφαιρα που επληξε τον Στελιο δεν ειναι απο κανενα «καρταση», ουτε απο κανενα επαναπροσεγγιστη, αλλα απο το οπλο ενος σοβινιστη. Τον Στελιο τον δολοφονησαν επειδη συνομιλουσε με τουρκοκυπριο στρατιωτη. Ο πραγματικος υπευθυνος για τη δολοφονια του ειναι ο σοβινισμος και το μισος που καλιεργουν οι στρατοκρατες και οι αρχουσες ταξεις και των δυο πλευρων. Ειναι ο ιδιος σοβινισμος με αυτο που βλεπουμε στη δικη μας πλευρα οταν καποιοι φωναζουν «καλος τουρκος, ο νεκρος τουρκος».

Οι στρατιωτες στα φυλακια της γραμμης αντιπαραταξης που βρισκονται πολυ κοντα το ενα στο αλλο, αναπτυσουν μεταξυ τους ανθρωπινες σχεσεις και φιλιες. Παρολη την επισημη προπαγανδα και απο τις δυο πλευρες συνεχιζουν να μπαινουν στην νεκρη ζωνη, να συναντωνται, να δημιουργουν φιλιες και να ανταλαζουν πραγματα οπως τσιγαρα, ποτα και ρουχα.

Οι στρατοκρατες και οι κυβερνησεις και στις δυο πλευρες κανουν ο,τι μπορουν για να εμποδισουν τη φιλια και τις ανθρωπινες σχεσεις αναμεσα στους νεους που υπηρετουν τη θητεια τους. Ο ιδιος ο υπουργος Αμυνας παραδεχτηκε οτι δεν καταφεραν μεχρι σημερα να σταματησουν αυτο το φαινομενο παρα τις «προειδοποιησεις» και τα πειθαρχικα μετρα που εχουν παρει.

Ειναι υποκρησια απο την μερια της κυβερνησης και των σοβινιστων να χυνουν ταχα δακρυα για το Στελιο την ωρα που οι ιδιοι με τα πολεμοκαπηλα δογματα τους οδηγουν στην ενταντικοποιηση της θητειας και των ασκησεων με αποτελεσμα την αυξηση των αυτοκτονιων και των ατυχηματων στο στρατο. Ακομη αν ο Στελιος τη γλυτωνε και ηταν σημερα ζωντανος τοτε για αυτους θα ηταν «αλητης», «λαθρεμπορος» και «προδοτης» γιατι τολμησε να εχει σχεσεις με τον «εχθρο».

Οσο λυπηρος και τραγικος και αν ειναι ο θανατος του Στελιου, οι ανθωπινες σχεσεις των φανταρων στη γραμμη αντιπαραταξης ειναι ενα ελπιδοφορο μηνυμα για το οτι ο εθνικισμος εχει αδυνατισει σημαντικα μεσα στους νεους και των δυο κοινοτητων.

Ν.Α.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Και τωρα αγωνες εργατικοι

συνεχεια απο σελ. 1

Το αποτελεσμα των εκλογων καταγραφει την οργη και αγανακτηση που υπαρχει σε μεγαλα κομματια της εργατικης ταξης, για τις επιθεσεις που δεχτηκαν απο την κυβερνηση και τους εργοδοτες αυτα τα τρια χρονια με τις φορολογιες, την ακριβεια, τις περικοπες και τη λιτοτητα.

Καταγραφει ακομη μια ξεκαθαρη καταδικη της εθνικιστικης πολιτικης της κυβερνησης που εχει ανοιξει το δρομο στους ακροδεξιους σοβινιστες και τους νοσταλγους της ΕΟΚΑ Β για να βγαινουν και να προκαλουν ανοιχτα με επιθεσεις, βομβες και με τα εμετικα τους συνθηματα. Δειχνει οτι ο εθνικισμος δεν τοσο κυριαρχος οσο το παρουσιαζουν ολοι. Αυτο φαινεται οχι μονο απο τη πτωση των κομματων της συγκυβερνησης αλλα και της ΕΔΕΚ η οποια τιμωρηθηκε οχι μονο για την κατα συνειδηση ψηφο που εδωσε στις προεδρικες του '93, και θεωρηθηκε σαν υπευθυνη για την ανοδο του Κληριδη στην εξουσια, αλλα και για το οτι ειναι αυτη που ξεπερνα σε εθνικισμο πολλες φορες και τον ιδιο το Συναγερμο.

Δεν ειναι τυχαιο ακομη οτι το ακροδεξιο κομμα των Νεων Οριζοντων που εμφανιστηκε με μια χοντρα εθνικιστικη γραμμη δεν καταφερε να εξασφαλισει το 1.8% και να εκπροσωπηθει στη Βουλη. Αυτο ειναι σιγουρα ενα σημαντικο κτυπημα στην αυτοπεποιθηση των ακροδεξιων σοβινιστων που ελπιζαν να αποκτησουν και επισημη εκπροσωπηση στη Βουλη.

Νικη του ΑΚΕΛ

Το ΑΚΕΛ που ειναι το μονο απο τα παλια κοινοβουλευτικα κομματα που ειχε αυξηση στα ποσοστα του και μαλιστα σημαντικη, καρπωθηκε αυτη τη δυσαρεσκεια. Παρα το οτι για τρια χρονια ακολουθησε μια ηπια αντιπολιτευση που στην ουσια επετρεψε στην κυβερνηση να περασει σχεδον ολες τις επιλογες της, εμοιαζε σαν ο μονος πραγματικος αντιποδας στο Συναγερμο.

Με μια φρασεολογια που κεντραρε στην προοπτικη για τη δημιουργια ενος μετωπου που να οδηγησει στην «ανατροπη» της κυβερνησης στις προεδρικες του '98 και με εντονη κριτικη στην προεκλογικη περιοδο για τις ιδιωτικοποιησεις, την οικονομικη πολιτικη της κυβερνησης, την αναβιωση του Γριβισμου και για το ρουσφετι καταφερε να καρπωθει την αντικυβερνητικη διαθεση που υπαρχει.

Η πτωση των κομματων της συγκυβερνησης και η ανοδος του ΑΚΕΛ εδωσε σημαντικη αυτοπεποιθηση στα πιο πρωτοπορα και αγωνιστικα κομματια της εργατικης ταξης και της νεολαιας. Η αισθηση της νικης ειναι διαχυτη σημερα σε ολο αυτο το κοσμο που την προηγουμενη περιοδο κοντραριστηκε με την κυβερνηση και τους εργοδοτες.

Η νικη του ΑΚΕΛ, εχει δημιουργησει σημερα αυξημενες προσδοκιες σε αυτο το κοσμο. Περιμενει οτι την επομενη περιοδο το κομμα στο οποιο εδωσε αυτην την μεγαλη ωθηση θα μπει μπροστα για να υλοποιησει τις υποσχεσεις τους για μια πολιτικη που να κοντραρει τις ιδιωτικοποιησεις, να υπερασπιστει την ΑΤΑ, να κοντραρει τη λιτοτητα και τις περικοπες, και να στηριξει τους αγωνες της εργατικης ταξης και της νεολαιας.

Αυτο εκφραζαν οι χιλιαδες εργαζομενοι και νεολαιοι που μαζευτηκαν την Κυριακη το βραδυ εξω απο τα γραφεια του ΑΚΕΛ για να πανυγηρισουν με τα συνθηματα, «αποψε πεθαινει ο φασισμος», «αλλαγη αλλαγη, λαϊκη επιταγη» και «ποτε, ποτε ξανα κυβερνηση της δεξιας».

Λαϊκο Μετωπο; ...

Θα μπορεσει το ΑΚΕΛ να δικαιωσει αυτες τις προσδοκιες των αγωνιστων της εργατικης ταξης και της νεολαιας; Η απαντηση ειναι σιγουρα οχι. Η προοπτικη που βαζει το ΑΚΕΛ για την επομενη περιοδο ειναι η δημιουργια ενος «μετωπου των προοδευτικων δημοκρατικων δυναμεων» δηλαδη ενος Λαϊκου Μετωπου, με την ΕΔΕΚ, το ΚΕΔ και το ΔΗΚΟ ή ενα κομματι του ΔΗΚΟ για τις προεδρικες εκλογες του '98.

Η σταση του ΑΚΕΛ απεναντι στα ζητηματα που ειναι ανοιχτα, ΑΤΑ, ιδιωτικοποιησεις, δικαιωμα στην απεργια, αυξησεις τιμων, φορολογιες θα καθοριστει απο αυτη ακριβως την προοπτικη. Αυτο σημαινει οτι για να στηριχτουν τα δεξια ανοιγματα που κανει θα πρεπει να δεχτει συμβιβασμους που να εξυπηρετουν και τους δεξιους συμμαχους που θελει σε αυτο το «μετωπο»

Αυτο ηδη φανηκε απο πριν τις εκλογες οταν ο Χριστοφιας δηλωσε οτι αν το «δογμα» (που ειναι ενα απο τα σημεια διαφωνιας με την ΕΔΕΚ) συνοδευτει με μια διακρατικη συμφωνια ειναι ετοιμος να το υποστηριξει. Δεν ειναι τυχαιο ακομη οτι το ζητημα της επαναπροσεγγισης με τους τουρκοκυπριους ηταν τελειως υποβαθμισμενο στη προεκλογικη περιοδο απο το ΑΚΕΛ. Πως θα μπορουσε αλλωστε να μην ειναι οταν στο ψηφοδελτιο του και αυριο στην κοινοβουλευτικη του ομαδα θα ειναι ο Παπακωστας, που ειναι γνωστος για τη δραση τους σε βαρος των τουρκοκυπριων το '63 - '64.

.. ή εργατικοι αγωνες

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι η κυβερνηση Κληριδη θα πρεπει να φυγει και μαλιστα το συντομοτερο δυνατο. Πως μπορει να γινει ομως αυτο; Με ενα μετωπο που θα ειναι το αποτελεσμα καποιων συμφωνιων και συμβιβασμων της ηγεσιας του ΑΚΕΛ με τα αλλα κομματα της αντιπολιτευσης; Δεν πρεπει να εχουμε καμια αυταπατη οτι ενα Λαϊκο Μετωπο ακομα και αν συνοδευεται απο ενα «αριστερο» προγραμμα, μπορει να δικαιωσει τις προσδοκιες της εργατικης ταξης.

Στη καλητερη περιπτωση θα κερδισει τις εκλογες του '98 και θα βαλει στη θεση του Κληριδη ενα αλλο δεξιο ή ακομα και «αριστερο» προεδρο που θα ακολουθησει πανω κατω την ιδια πολιτικη. Η πενταετια του Βασιλειου ειναι η καλυτερη αποδειξη γι αυτο. Παρ' ολα αυτα σιγουρα θα προτιμουσαμε να κερδισει τις εκλογες ο υποψηφιος του ΑΚΕΛ ή του Λαϊκου Μετωπου αλλα οχι γιατι περιμενουμε να κυβερνησει πολυ διαφορετικα απ οτι ο Βασιλειου ή ακομα και ο ιδιος ο Κληριδης αλλα γιατι αυτο θα ανεβασει την αυτοπεποιθηση των αγωνιστων της εργατικης ταξης και της νεολαιας οπως εκανε τωρα η νικη του ΑΚΕΛ.

Ομως το διλημμα δεν πρεπει να ειναι συμβιβασμοι και δεξιες προσαρμογες για να δημιουργησουμε το «μετωπο» ή μας μενει ο Κληριδης στην εξουσια. Υπαρχει ενας αλλος δρομος που μπορει να δικαιωσει τις προσδοκιες της εργατικης ταξης. Ειναι ο δρομος των εργατικων αγωνων. Της πολιτικης που αξιοποια την οργη και αγανακτηση που υπαρχει μεσα στην εργατικη ταξη και της δινει αντικυβερνητικη προοπτικη.

Αυτο σημαινει οτι χρειαζεται μια πολιτικη που να στηριζει τους αγωνες της εργατικης ταξης σε ολα τα μετωπα που ειναι ανοιχτα και οχι να τους συμβιβαζει. Ετσι μπορουν να κερδιθουν στη παλη για την ανατροπη της κυβερνησης οχι μονο οι αριστεροι εργατες αλλα και πολλοι απο αυτους που ψηφισαν τον Κληριδη και τα κομματα της συγκυβερνησης και σημερα κτυπιουνται απο τη πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων.

Ενα τετοιο κινημα μπορει οχι μονο να ανατρεψει τη πολιτικη της κυβερνησης αλλα και την ιδια. Αυτο εκαναν οι εργατες με τους αγωνες τους στην Ελλαδα που ανατρεψαν τον Μητσοτακη και ως τα σημερα δεν αφησαν το ΠΑΣΟΚ να περασει τα μετρα λιτοτητας που θελει. Αυτο εγινε στην Ιταλια οπου τα εκατομμυρια των απεργων αναγκασαν τον Μπερλουσκονι να παραιτηθει. Αυτο εγινε στην Τουρκια οπου οι απεργιες αναγκασαν την Τσιλερ να παραιτηθει ανοιγοντας μια περιοδο κυβερνητικης ασταθειας.

Για να γινει αυτο ομως χρειαζεται μια πολιτικη που να εχει στο κεντρο της την εργατικη ταξη και τους αγωνες της. Που να δειχνει οτι ο μονος τροπος να μετατρεψουμε τις μικρες - μικρες ηττες των καπιταλιστων σε οριστικη νικη των εργατων ειναι η επανασταση και ο Σοσιαλισμος.

Μια τετοια πολιτικη ομως μονο μια μαζικη οργανωση της επαναστατικης αριστερας μπορει να την προωθησει. Η αναγκη για το κτισιμο της ειναι σημερα πιο φανερη απο ποτε αλλοτε. Σε αυτη τη κατευθυνση ειναι που παλευει η Εργατικη Δημοκρατια και καλει τους αγωνιστες της εργατικης ταξης και της νεολαιας να ενταχθουν σε αυτη.

Καλοκαιρινο Παρτυ της Εργατικης Δημοκρατιας

στο κεντρο Φρακτης στα Λατσια

29 του Ιουνη ωρα 9 μμ

Μουσικη, χορος, κουβεντα, απεριοριστο φαγητο και ποτο.

τιμη 6 λιρες και 3 λιρες για μαθητες και στρατιωτες

Παρτε τα εισητηρια σας απο τους συντροφους που πουλουν την Εργατικη Δημοκρατια ή επικοινωνηστε στο τηλεφωνο 02-349770

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Η οικονομικη μας εξορμηση για το 1996 ξεκινησε με τους καλυτερους οιωνους. Μεσα στο πρωτο μηνα μαζευτηκαν ηδη 237 λιρες. Ελπιζουμε οτι αυτο το μηνα με το Παρτυ θα παρει μια γερη ωθηση για να μπορεσει να καλυψει το στοχο μας που ειναι 4000 λιρες. Η Εργατικη Δημοκρατια στηριζεται αποκλειστικα στην οικονομικη ενισχυση των μελων και φιλων της για να υπαρχει. Μπορειτε να την ενισχυσετε αγοραζοντας λαχεια για το Παρτυ, δινοντας καποια συνδρομη ή αγοραζοντας την εφημεριδα. Η πιο σημαντικη ομως ενισχυση ειναι να παρετε αλλο ενα φυλλο της Εργατικης Δημοκρατιας και να το δωσετε σε καποιο γνωστο σας.

Πολεοδομικες ζωνες

Το οργιο των χαλαρωσεων

Στη διαρκεια της προεκλογικης του εκστρατειας, ο προεδρος του Συναγερμου Ματσης χαρακτηρισε την διακυβερνηση Κληριδη σαν "χρυση τριετια". Ειναι αληθεια πως μονο τα σκανδαλα των χαλαρωσεων των Πολεοδομικων Ζωνων εχουν αποφερει σε μερικους καρχαριες εκατομμυρια λιρες σε μια νυκτα. Η "χρυση τριετια" ειναι μια τριετια απληστιας και λεηλασιας των καπιταλιστων και της συγκυβερνησης τους.

Στη Γεροσκηπου η κυβερνηση παραχωρησε πολεοδομικες χαλαρωσεις για ανεγερση μεγαλου ξενοδοχειου της εταιρειας "Αδελφοι Κωνσταντινου" και δοθηκε επισης αδεια για 868 κλινες αντι 600 που προνοει η τουριστικη πολιτικη με τη δικαιολογια οτι "*η νεα τουριστικη πολιτικη δημοσιευτηκε μετα την υποβολη της αιτησης της εταιριας*" οπως ειπε Υπουργος Εσωτερικων Ντινος Μιχαηλιδης.

Παρα το γεγονος οτι το Δημοτικο Συμβουλιο Γεροσκηπου αντιταχθηκε απο την αρχη στις χαλαρωσεις το Υπουργικο Συμβουλιο αγνοησε εντελως την αποφαση των εκλεγμενων αρχων.

Στην περιοχη "Θαλασσινες Σπηλιες" Πεγειας η Υπουργικη Επιτροπη αποφασισε να διευρυνει τις πολεοδομικες ζωνες και οπως καταγγειλε ο προεδρος του ΕΤΕΚ, σε γεωργικη γη που αγοραστηκε απο συγγενη του Αρχιεπισκοπου παραχωρηθηκε αυξηση του συντελεστη δομησης με αποτελεσμα απο £8.000 η σκαλα να πωλειται τωρα £80.000. Ο Υπουργος Εσωτερικων δικαιολογωντας την αποφαση της Υπουργικης Επιτροπης ειπε πως η Επιτροπη "*δεν γνωριζε ποιος ηταν ο ιδιοκτητης της γης πριν παρει την αποφαση*"!

Στην Αγια Ναπα οπως καταγγειλε η Δημαρχος παραχωρηθηκαν χαλαρωσεις σε ξενοδοχους παρα τις ενστασεις των τοπικων αρχων. Η Πολεοδομια θεωρει σαν υπερβαση τις χαλαρωσεις της περιοχης "Μακρονησος" αφου δοθηκε τριπλασιος συντελεστης δομησης απο τον επιτρεπομενο σε επιχειρηματιες. Στην περιοχη "Κοννου" που βρισκεται μεσα σε ζωνη προστασιας της φυσης αυξηθηκε ο συντελεστης απο 5% σε 30% γι'ανεγερση τουριστικου χωριου.

Κερδοσκοποι

Συμφωνα με τον προεδρο του ΕΤΕΚ το κερδος ορισμενων εταιριων απο τις χαλαρωσεις που παραχωρει η κυβερνηση Κληριδη ανερχεται σε εκατομμυρια λιρες.

Για την εταιρεια "Θανος" που ανηκει στον μεγαλοξενοδοχο Υπουργο των Εξωτερικων Αλεκο Μιχαηλιδη οι χαλαρωσεις που δοθηκαν για το ξενοδοχειο που θα χτισει στην περιοχη του Ακαμα θα αποφερουν κερδος 490.000 λιρες τον χρονο απο τις επιπροσθετες κλινες ενω απο την μετατροπη του συντελεστη δομησης θα εχει κερδος 1,2 εκατομμυρια λιρες.

Για την εταιρεια "Αδελφοι Κωνσταντινου" οι χαλαρωσεις για το ξενοδοχειο στη Γεροσκηπου θ'αποφερουν 500.000 λιρες τον χρονο απο τις επιπλεον κλινες ενω απο την μετατροπη του συντελεστη δομησης το κερδος θα ειναι 450.000 λιρες.

Για την εταιρεια "Α. Πυριλλης" το κερδος απο την μετατροπη του συντελεστη δομησης θα παει στο 1,15 εκατομμυρια λιρες.

Στη συσκεψη της Ενωσης Δημων ομοφωνα οι δημαρχοι καταδικασαν τις αποφασεις της Υπουργικης Επιτροπης στο θεμα των χαλαρωσεων και τα διαταγματα που εχει εκδοσει η κυβερνηση για να αναγκασει με το ετσι θελω τους Δημους Γεροσκηπου και Αγιας Ναπας να παραχωρησουν αδεια οικοδομης στους ξενοδοχους.

Εναντια σ'αυτο το οργιο χαλαρωσεων, καταγγελιες εχουν καμει και οι Συνδεσμοι των Αρχιτεκτονων και των Πολιτικων Μηχανικων, κομματα και οργανωσεις ενω τα μελη των Δημοτικων Συμβουλιων απειλουν με ομαδικη παραιτηση.

Ολες αυτες τις αντιδρασεις και την κατακραυγη η κυβερνηση της "χρυσης τριετιας" τα εγραψε στα παλια της τα παπουτσια, οπως εγραψε και την λαϊκη ετυμηγορια, τον θεσμο της τοπικης αυτοδιοικησης και τις διακηρυξεις της για δηθεν "χρηστη διοικηση".

Η πολιτικη της κυβερνησης αποτελει ενα παραδεισο για τους ξενοδοχους, τους χρηματιστες, τους μεγαλεμπορους, τους βιομηχανους και τους τραπεζιτες.

Ολα αυτα τα σκανδαλα των τελευταιων μηνων βγηκαν στη φορα γιατι οι αρμοδιες υπηρεσιες πιεστηκαν να υλοποιησουν τις αποφασεις σε πραξεις πριν τις βουλευτικες εκλογες, για να ικανοποιησει η κυβερνηση αυτους που την στηριζουν.

Η απαντηση

Ενω η κυβερνηση προσφερει εκατομμυρια λιρες στους βαρωνους των χαλαρωσεων, παραβιαζοντας νομους περι Χωροταξιας και Πολεοδομιας, την Περιβαλλοντικη πολιτικη, την ιδια στιγμη ακολουθει πολιτικη λιτοτητας και περικοπων στους Δημους.

Οπως καταγγελει ο προεδρος της Ενωσης Δημων Λελλος Δημητριαδης, η μιζερη κρατικη χορηγια που ειχε υποσχεθει η κυβερνηση να δωσει στους Δημους ηταν φετος κατα 400.000 λιρες λιγοτερη. Σαν αποτελεσμα ειναι να μην υλοποιουνται ή να εγκαταλειπονται εργα για τη βελτιωση των συνθηκων ζωης και κατοικιας των εργαζομενων στις εργατογειτονιες των πολεων.

Η απαντηση στα σκανδαλα των χαλαρωσεων μπορει να ερθει μονο απο την οργανωμενη δυναμη των εργαζομενων που μπορουν να επιβαλουν πολεοδομικη πολιτικη συμφωνα με τις αναγκες του κοσμου και να διασωσουν το περιβαλλον και τις παραλιες απο την μανια των κερδοσκοπων.

Αυτη την απαντηση δεν μπορουν να την δωσουν ουτε η βουλη ουτε η τοπικη αυτοδιοικηση απο μονες τους. Ειναι ζητημα της συνολικοτερης παλης των ιδιων των εργαζομενων και των κινητοποιησεων τους εναντια στην πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων, για να διωξουμε την κυβερνηση της δεξιας, οπως φωναξαν χιλιαδες εργαζομενοι στα συλλαλητηρια για τις βουλευτικες εκλογες.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

ΤΟΥΡΚΙΑ

Σκανδαλα και απεργιες κλονιζουν τη κυβερνηση

Η αποφαση της Τανσου Τσιλερ να αποσυρει την υποστηριξη του κομματος του Ορθου Δρομου προς την δεξια κυβερνηση συνασπισμου που ειχε σχηματισει με το κομμα Μητερας Πατριδας του Μεσουτ Γιλμαζ εχει προκαλεσει νεα κριση στη Τουρκια. Η κυβερνηση κινδυνευει να πεσει αφου εχει κατατεθει προταση μομφης εναντιον της απο τους ισλαμιστες.

Η κυβερνητικη κριση που ξεσπασε ειναι σημαδι της ολοενα αυξανομενης πολιτικης ασταθειας και των αδυναμιων της αρχουσας ταξης να λυσει τα προβληματα της.

Η αφορμη για την πολιτικη κριση ηταν οι αλληλοκατηγοριες για οικονομικα σκανδαλα. Ο Γιλμαζ κατηγορησε την Τσιλερ οτι η ιδια και ο ανδρας της καταχραστηκαν 5 εκατομμυρια δολλαρια απο τα «μυστικα κονδυλια» οταν ηταν πρωθυπουργος. Η Τσιλερ απαντησε εκτοξευοντας καταγγελιες για σκανδαλα που συμμετειχε ο αδελφος του Γιλμαζ.

Αυτες οι κοντρες αποκαλυψαν οτι μεγαλο μερος απο τα 5 εκατομμυρια δολαρια των «μυστικων κονδυλιων» δοθηκαν απο την Τσιλερ στο φασιστικο κομμα με ανταλλαγμα να την στηριξει.

Στον καυγα μπηκε και το κομμα των Ισλαμιστων, Ρεφα. Το Ρεφα αναδειχθηκε πρωτο κομμα στις προηγουμενες εκλογες, κερδιζοντας τις ψηφους μεγαλων κομματιων των φτωχων στρωματων, υποσχομενο το χτυπημα στη διαφθορα. Τωρα αποκαλυπτεται οτι ο υπευθυνος των οικονομικων του κομματος διοχετευσε το μεγαλυτερο μερος των εράνων για τους προσφυγες της Βοσνιας, στην προεκλογικη καμπανια των Ισλαμιστων.

Η διαφθορα δεν ειναι κατι καινουργιο στα πολιτικα κομματα της Τουρκιας. Η πολιτικη των ιδιωτικοποιησεων τα προηγουμενα χρονια ανοιξε τον τρελλο χορο των δισεκατομμυριων. Ομως, οι τσακωμοι βγαζουν τωρα στη φορα γιατι η αρχουσα ταξη ειναι τοσο διασπασμενη που δεν μπορει να συμφωνησει στις βασικες επιλογες της στα δυο κρισιμα μετωπα που εχει μπροστα της. Τον πολεμο στο Κουρδισταν και την οικονομικη κριση.

Ο πολεμος στο Κουρδισταν καταπινει το 40% του κρατικου προϋπολογισμου. Ακομα και οι δεξιοι πολιτικοι εχουν αρχισει να σκεφτονται τροπους για ν'απαλλαγουν απ' αυτον τον πονοκεφαλο. Ομως, η πιεση απο το γερακια του στρατιωτικου μηχανισμου, ειναι τοσο μεγαλη που τα «ειρηνευτικα σχεδια» (του Ντεμιρελ το 1991, του Γιλμαζ το 1996) γρηγορα μετατρεπονται σε κλιμακωση του πολεμου και της τρομοκρατιας.

Στο μετωπο της οικονομικης κρισης, η κυβερνηση θελει να κανει μεγαλες περικοπες στο δημοσιο τομεα, αλλα η αντισταση που συναντησε με το μαζικο απεργιακο κυμα της περασμενης χρονιας την κανει πολυ διστακτικη. Η ιδιωτικοποιηση των τηλεπικοινωνιων εχει φρακαρει απο τις αντιδρασεις των συνδικατων. Το ιδιο και η αποπειρα ιδιωτικοποιησης δυο μικρων ναυπηγειων.

Η δυναμη του εργατικου κινηματος φανηκε στις διαδηλωσεις της Πρωτομαγιας, οπου για πρωτη φορα η πιεση απο τη βαση των συνδικατων αναγκασε τις τεσσερις συνομοσπονδιες (ΝΤΙ-ΣΚ, ΤΟΥΡΚ-ΙΣ, ΧΑΚ-ΙΣ, ΚΕΣΚ) να οργανωσουν κοινες συγκεντρωσεις.

Οι εργατες εχουν αρχισει να αποκτουν αυτοπεποιθηση. Η απεργια 200 εργατων της κλωστουφαντουργιας Ουζτεκ, στο προαστιο Κογιτ-Χανε της Ισταμπουλ, εχει ξεσηκωσει αυτες τις μερες την συμπαρασταση ολου του κοσμου της περιοχης.

Η αντισταση στο Κουρδισταν και οι δυνατες εργατικες κινητοποιησεις ειναι που εκαναν ενα απο τα πιο μεγαλα ονοματα των τουρκων καπιταλιστων, τον Σακιπ Σαμπαντσι, να μιλησει για τον *«κινδυνο επαναληψης του πορτογαλικου συνδρομου»*

Να θυμισει δηλαδη οτι το 1974 οι ιμπεριαλιστικοι πολεμοι, της Πορτογαλικης αρχουσας ταξης στις αποικιες της στην Αφρικη, ανοιξαν το δρομο για την ανατροπη της δικτατοριας και την εργατικη επανασταση μεσα στην ιδια τη Πορτογαλια.

Συμπαρασταση στο Sosialist Isci

Με ΦΥΛΑΚΙΣΗ και βαρια προστιμα η κυβερνηση Γιλμαζ - Τσιλερ προσπαθει να φιμωσει την εφημεριδα Sosialist isci (Σοσιαλιστης Εργατης) εφημεριδα της αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στη Τουρκια.

Στα μεσα Μαρτη το εφετειο επικυρωσε μια ποινη φυλακισης 20 μηνων στον διευθυντη συνταξης του Sosialist Isci Σενόλ Καρακάς. Στις 27 Μαρτη η αστυνομια κατασχε ολα τα φυλλα της εφημεριδας. Μεχρι τον Ιουλη εκρεμουν αλλες εννια διωξεις που θα σημανουν καινουργιες ποινες φυλακισης και τεραστια προστιμα που φτανουν τις 10.000 λιρες, ποσο τεραστιο για τα δεδομενα της Τουρκιας. Οι επομενες διωξεις αφορουν τους προηγουμενους διευθυντες του Sosialist isci , τους συντροφους Φερυ Φιρατ, Τσιγντεμ Ουζμπάς, Ουναλ Εζγκού καθως και τον Σενολ Καρακας.

Εκτος απ' αυτες τις διωξεις, στις 25 Απριλη η εκδοτρια της εφημεριδας Μέλικε Τσακιλέρ κληθηκε απο το Κρατικο Δικαστηριο Ασφαλειας σε ανακριση για τρεις νεες κατηγοριες που αφορουν τρια αρθρα που δημοσιευτηκαν σε διαφορετικα φυλλα του Sosialist isci.

Το πρωτο απ' αυτα τα αρθρα με τιτλο «Δολοφονοι στα εδρανα της Βουλης», καταγγελνε οτι ο νεοεκλελεγμενος βουλευτης του φασιστικου κομματος Μουχσίν Γκαζίσιογλου ηταν υπευθυνος για δολοφονιες στη δεκαετια του 70', συμπεριλαμβανομενης και της μεγαλης σφαγης στο Καραμαν Μαρας, οπου σκοτωθηκαν 110 Αλεβιτες. Συμφωνα με τον νομο 2885, τετοιες καταγγελιες θεωρουνται οτι υπδεικνυουν πιθανους στοχους των «τρομοκρατων»

Το δευτερο αρθρο με τιτλο «Μια ευκαιρια για την ειρηνη», κατηγορειται οτι δημοσιευει δηλωσεις του ηγετη του Κουρδικου ΡΚΚ. Το τριτο με τιτλο «Ο Τασανλαρ πρεπει να παραιτηθει», ζητουσε την παραιτηση του αστυνομικου διευθυντη της Ισταμπουλ, μετα τη δολοφονια απο αστυνομικους ενος δημοσιογραφου, μπροστα στα ματια δεκαδων ανθρωπων. Και γι αυτο το αρθρο, η κατηγορια ειναι οτι «υποδεικνυει στοχους για τρομοκρατικες επιθεσεις».

Η εφημεριδα Sosialist isci απευθυνει εκκληση συμπαραστασης σε καθε συνδικατο, καθε νεολαϊστικη οργανωση, καθε εργαζομενο σε ολο το κοσμο: *«στηλτε ψηφισματα που να καταγγελουν τις διωξεις, βοηθηστε μας με την οικονομικη σας ενισχυση να αντιμετωπισουμε την αποπειρα της κυβερνησης να μας φιμωσει»*

Για περισσοτερες πληροφοριες και μηνυματα συμπαραστασης επικοινωνειστε με την Εργατικη Δημοκρατια στο τηλ - fax: 02-349770

ΔΙΕΘΝΗ

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Καμια ελπιδα για τους εργατες απο το ΚΚΡΟ

Στις 16 Ιουνιου γινονται οι προεδρικες εκλογες στην Ρωσια. Τα προγνωστικα δινουν το προβαδισμα στον Γκεναντι Ζουγκανωφ του Κομμουνιστικου Κομματος της Ρωσικης Ομοσπονδιας, (ΚΚΡΟ), ενω ο Γελτσιν ερχεται δευτερος και ακολουθουν με μεγαλη διαφορα οι υπολοιποι υποψηφιοι.

Κεντρικο θεμα στην προεκλογικη εκστρατεια ειναι ο πολεμος στην Τσετσενια. Ενας πολεμος που εχει στοιχισει την ζωη σε πανω απο 30.000 χιλιαδες ανθρωπους με τεραστιες υλικες καταστραφες. Η γενικευμενη απεχθεια γι'αυτον τον πολεμο εχει υποχρεωσει σχεδον ολους τους υποψηφιους να υποσχονται τον τερματισμο του. Αλλα ο προσφατος θανατος του Ντουνταγεφ, ηγετη των Τσετσενων, αποδεικνυει οτι ο Γελτσιν και η αρχουσα ταξη, δεν εχουν καμια διαθεση να σταματησουν τον πολεμο, χωρις να επιβαλουν τους ορους τους.

Ακομα και η συμφωνια που πετυχε ο Γελτσιν με τον νεο ηγετη των Τσετσενων Γιανταρμπιγιεφ δεν φαινεται δυνατο να πετυχει παρα μια συντομη αναστολη του πολεμου. Ο Γελτσιν εχει δηλωσει οτι δεν προκειται να επιτρεψει την ανεξαρτησια της Τσετσενιας.

Εργατικη αγανακτηση

Οι εκλογες γινονται σε ενα κλιμα που εχτος απο το πολεμο στη Τσετσενια οριζεται απο την δυσαρεσκεια και την αγανακτηση μεσα στην εργατικη ταξη. Αυτη η δυσαρεσκεια εκφραστηκε το περασμενο χρονο μεσα απο μια σειρα απεργιες και κινητοποιησεις με τις οποιες οι εργατες διεκδικουν καλυτερες συνθηκες δουλειας και μισθους για να αντιμετωπισουν την τεραστια κριση που υπαρχει σημερα στη Ρωσια.

Ενα χρονο πριν, την ανοιξη του 95, στο Κουζμπας - οπου υπαρχουν τα μεγαλυτερα κοιτασματα ανθρακα στη Ρωσια - ξεσπασαν μια σειρα απο αγωνες. Η αγανακτηση ηταν τετοια που οταν εστω και ενα μικρο κομματι εργαζομενων καθυστερουσε να πληρωθει κατεβαινε σε απεργια και εκλεινε το ανθρακορυχειο.

Αυτο επαναλαμβανοταν σε καθε ορυχειο της χωρας.

Απο τις απεργιες στα ανθρακωρυχεια

Το καλοκαιρι οταν ξεκινησε απεργια στο ορυχειο στο Μεζχουντερεσενσκ - απο εκει που ξεκινησαν και οι μεγαλες απεργιες το '89 - για πρωτη φορα τα υπολοιπα ορυχεια στην πολη, αρχισαν να τους υποστηριζουν.

Αυτο σταθηκε αφορμη να γενικευτουν οι απεργιες που συνεπεσαν με την απεργια των καθηγητων. Ηταν πολυ ευκολο για τους εργατες να κανουν συνδεση των δυο αγωνων, αφου βασικη διεκδικηση και των καθηγητων ηταν να πληρωθουν τα δεδουλευμενα τους.

Οι απεργιες των ανθρακωρυχων και των καθηγητων συνεχιζονταν μεχρι και τον περασμενο Φεβραρη.

Στις απεργιες αναδειχθηκε μια καινουργια γενια αγωνιστων, τοσο στα ορυχεια οσο και στην εκπαιδευση, οι οποιοι καταλαμβανουν θεσεις στο μηχανισμο των συνδικατων.

Αυτο προκαλει μια σημαντικη αλλαγη μεσα στο συνδικατο. Οι νεοι εκπροσωποι των εργατων, ηταν πολυ δραστηριοι στην απεργια του 1989. Στα συνδικατα του Κουζμπας, το ποσοστο αυτων των καινουργιων στελεχων αγγιζει το 70%-80%.

Ομως το μεγαλο πολιτικο κενο που υπαρχει στ' αριστερα και η η αποτυχια της αγορας που διαδεχτηκε τον κρατικο καπιταλισμο στη Ρωσια προκαλει τεραστια συγχιση μεσα στους αγωνιστες της εργατικης ταξης. Στη Δυση μια τετοια διαδικασια, θα σημαινε οτι αυτος ο κοσμος θα στρεφοταν σε καποια μορφη της σοσιαλδημοκρατιας. Ομως κατι τετοιο δεν υπαρχει στη Ρωσια.

Υπαρχει μονο η αντιδραστικη πολιτικη του ΚΚΡΟ που παρολο που μιλα για την αναγκη βελτιωσης του βιωτικου επιπεδου των εργατων ειναι ταυτισμενο με τον πιο δεξιο και αντιδραστικο εθνικισμο.

Καμια λυση απο το ΚΚΡΟ

Αν το ΚΚΡΟ κερδισει τις εκλογες του Ιουνη αυτο δεν σημαινει με κανενα τροπο οτι θα ειναι νικη της αριστερας ή «των δυναμενων του σοσιαλισμου» οπως θελει να το παρουσιαζει η Χαραυγη. Το ΚΚΡΟ δεν εχει καμια σχεση με τα σοσιαλδημοκρατικα ή τα κομμουνιστικα κομματα της δυσης, οπως το ΑΚΕΛ ή το ΚΚΕ που παρα το οτι ειναι ρεφορμιστικα, παραμενουν εργατικα κομματα. Το ΚΚΡΟ ηταν και παραμενει κομμα της αρχουσας ταξης.

Μια νικη του στις εκλογες δεν θα σημαινει οτι θα σταματησει το μεταρρυθμιστικο προγμαμμα του Γελτσιν, και θα εφαρμοσει μια πολιτικη που να δινει παροχες στην εργατικη ταξη. Ηδη ο Ζουγκανωφ δηλωνει οτι οι μεταρρυθμισεις προς την οικονομια της αγορας θα συνεχιστουν. Αυτο που στη πραγματικοτητα θα γινει θα ειναι μια προσπαθεια για την αναδιανομη των λαφυρων απο τις ιδωτικοποιησεις αναμεσα στα διαφορα κομματια της αρχουσας ταξης.

Οι δυτικοι ηγετες οπως ο Μεητζορ και ο Κλιντον ανησυχουν περισσοτερο απο την αβεβαιοτητα που θα προκυψει απο ενα νεο γυρο ανταγωνισμων μεσα στην ρωσικη αρχουσα ταξη παρα απο καποια πιθανη "απειλη" απο το ΚΚΡΟ για τις μεταρυθμησεις της αγορας.

Η ζημια που εγινε απο τις αυταπατες για την αγορα που ειχαν οι εργαζομενοι ειναι μεγαλη. Ετσι η αναγεννηση της αυτοπεποιθησης και το προχωρημα των συνειδησεων μεσα στην ρωσικη εργατικη ταξη ειναι μια διαδικασια επιμονη και αργη. Υπαρχει μια αισθηση αδυναμιας, μια αμυντικη σταση. Αυτο αφηνει τον κοσμο εκτεθημενο σε αντιδραστικα κομματα οπως το ΚΚΡΟ ή αυτο του φασιστα Ζιρινοφσκι.

Αλλα ο θυμος μπορει να οδηγησει και σε εντελως διαφορετικη κατευθυνση: απεργιες υπαρχουν και οι συνθηκες που μπορουν να οδηγησουν στην γενικευση των εργατικων αγωνων ειναι παρουσες. Αυτος ειναι ο λογος για τον οποιο η αρχουσα ταξη φοβηθηκε τοσο πολυ τις απεργιες στο Κουζμπας.

Σταυρος Σιδερας

ΛΙΒΕΡΙΑ

Η κληρονομια του Ιμπεριαλισμου

Τα βασανα των Λιβεριανων προσφυγων, που παγιδευμενοι σε ενα σαπιοκαραβο εξω απο τις ακτες της Γκανα περιμεναν προστασια και βοηθεια απο το τρομο του εμφυλιου πολεμου στην χωρα τους, ηταν ενα τρομερο θεαμα.

Σχεδον 4,000 χιλιαδες ανθρωποι χωρις νερο, φαγητο και φαρμακα, που υπεφεραν απο αρρωστιες αναγκαστηκαν να περιμενουν εξω απο τις ακτες της Γκανα. Αλλο πλοιο με 700 προσφυγες διωχθηκε απο το λιμανι της πρωτευουσας της Σιερα Λεονε. Οι αφρικανικες κυβερνησεις εχουν στειλει στρατευματα στην Λιβερια αλλα τωρα αρνουνται να δεχθουν οσους ψαχνουν για καταφυγιο απο τον εμφυλιο πολεμο.

Η Ευρωπαϊκη Ενωση και η κυβερνηση των ΗΠΑ πιεσαν την Γκανα να δεχθει το πλοιο των προσφυγων. Το ενδιαφερο που εδειξαν ομως ειναι ψευτικο και υποκριτικο.

Υπερασπιζονται τις τραπεζες που καταληστευουν την αφρικανικη ηπειρο και τις εταιριες που ευθυνονται για μεγαλο μερος της καταστροφης της ηπειρου, πωλουν τεραστιες ποσοτητες οπλων στα διαφορα αφρικανικα καθεστωτα και πολλες φορες στελνουν τα στρατευματα τους για να στηριξουν την ταξη που θελουν να επιβαλουν, οπως η αμερικανικη επεμβαση στη Σομαλια και τωρα τα γαλλικα στρατευματα στην Κεντρικη Αφρικανικη Δημοκρατια και μετα «κλαινε» για τα θυματα.

Οι ιδιες αυτες κυβερνησεις συχνα απελαυνουν χιλιαδες προσφυγες που φτανουν στις ευρωπαϊκες χωρες σαν αποτελεσμα των καταστροφων και των πολεμων που προκαλουν οι δικες τους επεμβασεις.

Ο εμφυλιος πολεμος που αρχισε στη Λιβερια πριν απο εξη χρονια, εχει μετατρεψει την χωρα σε μνημειο θηριωδιας, πονου και αιματος: το 80% των κατοικων εχει εγκαταλειψει τα σπιτια του, το 5% εχει σκοτωθει. Αντιπαλοι στρατοι οργωνουν την χωρα, λεηλατουν, επιστρατευουν με την βια ακομα και παιδια, βιαζουν, βασανιζουν, καταστρεφουν.

Η σημερινη τραγωδια ειναι αποτελεσμα 150 χρονων επεμβασεων των Μεγαλων Δυναμεων στην Αφρικη.

Η Λιβερια ιδρυθηκε το 1847 απο τις ΗΠΑ, κατοικηθηκε απο απελευθερωμενους μαυρους σκλαβους και μετατραπηκε σε ιδιωτικη αποικια των αμερικανικων εταιριων ελαστικου. Η Φαϊερστον και η Γκουντγιαρ εκλεισαν "συμβολαια" που τους παραχωρουσαν το 20% της χωρας για 99 χρονια.

Διεφθαρμενοι δικτατορες διαδεχονταν ο ενας τον αλλο στην εξουσια εξασφαλιζοντας τα συμφεροντα αυτων των εταιρειων. Η δολοφονια, το 1990, του δικτατορα Σαμουελ Ντοε πυροδοτησε τον εμφυλιο πολεμο με πρωταγωνιστες εξη οπλαρχηγους ολοι το ιδιο βαρβαροι και αιμοχαρεις.

Οι ΗΠΑ και οι συμμαχοι τους υποστηριζουν τον αδιστακτο πολεμαρχο Τσαρλς Τεϊλορ που ελεγχει τις περιοχες με τον μεγαλυτερο ορυκτο πλουτο. Ο κυριωτερος αντιπαλος του, ο Ρουσβελτ Τζονσον, καταγγελει τις ξενες επεμβασεις αλλα εχει τα χερια του εξισου βουτηγμενα στο αιμα με τους ανταγωνιστες του.

Αυτοι που καταστρεφουν την Λιβερια ειναι οι ιμπεριαλιστες, οι τοπικοι τους συνεταιροι και η αδιστακτη αρπακτικοτητα τους.

ΑΛΒΑΝΙΑ

Η αγορα δεν εφερε τη δημοκρατια

Σε ανοιχτο πολεμο αναμεσα στην κυβερνηση και τα κομματα της αντιπολιτευσης εξελιχθηκαν οι εκλογες στην Αλβανια. Το «Σοσιαλιστικο Κομμα» - ο κληρονομος του παλιου κομμουνιστικου κομματος - καταγγειλε τον Σαλι Μπερισα για «βια και νοθεια» και ανακοινωσε οτι αποσυρεται απο τις εκλογες και δηλωσε οτι δεν προκειται να αναγνωρισει τα αποτελεσματα της καλπης. Το ιδιο εκαναν και δυο ακομα μικροτερα κομματα της αντιπολιτευσης.

Πισω απο τις διαμαχες των κομματων και τις καταγγελιες βρισκεται μια τεραστια κριση και μια εξισου τεραστια αγανακτηση. Οι εργατες στην Αλβανια νοιωθουν εξαπατημενοι και προδομενοι.

Πριν απο πεντε περιπου χρονια, οι Αλβανοι εργατες καταφεραν με ηρωικους αγωνες να ανατρεψουν το μισητο καθεστως του Χοτζα και του Αλια, με τον ιδιο τροπο που οι συναδελφοι τους στην Ρουμανια, την Ανατολικη Γερμανια κλπ ανετρεψαν τους δικους τους δικτατορες. Οι ελπιδες και η αισιοδοξια, ομως που ακολουθησαν συνοδευτηκαν με τις μεγαλυτερες αυταπατες για τη Δυση και την αγορα. Αυτες οι ψευδαισθησεις εφεραν στις εκλογες που ακολουθησαν το «Δημοκρατικο Κομμα» του Μπερισα στην εξουσια.

Αποτυχια

Οπως σε ολη την Ανατολικη Ευρωπη, ετσι και στην Αλβανια, η αγορα δεν εφερε τιποτα απο ολα αυτα που υποσχοταν. Η Αλβανια εξακολουθει να ειναι η φτωχοτερη χωρα της Ευρωπης. Η παραγωγη εχει καταρρευσει και η ανεργια κανει θραυση αναγκαζοντας εκατονταδες χιλιαδες εργατες να ζητανε δουλεια στην Ελλαδα και την Ιταλια. Τα λεφτα που φτανουν απο τους μεταναστες που δουλευουν στην Ελλαδα ειναι σχεδον η μεγαλυτερη πηγη εσοδων για την Αλβανικη οικονομια. Γι' αυτο ο κοσμος ειναι σημερα εξαγριωμενος με τον Μπερισα.

Αλλα η αντιπολιτευση δεν εχει να τους προσφερει τιποτα καλυτερο. Το Σοσιαλιστικο Κομμα δεν ειχει καν «ξεπλυθει» απο το σκοτεινο παρελθον του, οπως προσπαθουν να κανουν τα πρωην Κομμουνιστικα Κομματα στη Βουλγαρια, την Ουγγαρια, την Πολωνια κλπ. Στις προεκλογικες εξορμησεις του Σοσιαλιστικου Κομματος κυριαρχουσαν οι αφισες του φυλακισμενου ηγετη του Φατος Νανο. Στις εκλογες οι εργατες κυριολεκτικα ειχαν να διαλεξουν αναμεσα στη Σκυλα και τη Χαρυβδη.

Υποκρισια

Οι διαφοροι υποκριτες εδω και στην Ελλαδα σημερα καταγγελουν ταχα την βια και νοθεια που επεβαλε στις εκλογες ο Μπερισα. Αυτοι ομως ειναι που μαζι με τους δυτικους συμμαχους τους εκαναν οτι μπορουσαν για να στηριξουν τον Μπερισα στην εξουσια. Η κατασταση στην Αλβανια ειναι τοσο τεταμενη που κανει τους καπιταλιστες στην Ελλαδα να φοβουνται μια «αποσταθεροποιηση» που θα απειλουσε ολη την περιοχη.

Η στηριξη τους ομως στο Μπερισα δειχνει, ποσο υποκριτικα ειναι ολα αυτα τα δακρυα για την «ελληνικη μειονοτητα» στην Αλβανια. Στα ματια των ελληνων καπιταλιστων δεν ειναι παρα πιονι για τα διπλωματικα τους παιγνιδια, που μπορουν να την θυμουνται και να την ξεχνανε οποτε και οπως θελουν.

Οι εκλογες δεν σταματησαν τις επ

Χρειαζονται πρωτοβουλιες α

Το μηνυμα των εκλογων ηταν ξεκαθαρο. Μεσα απο τις καλπες εκφραστηκε ο θυμος και η αγανακτηση των εργαζομενων εναντια στην κυβερνηση του Κληριδη και την πολιτικη της λιτοτητας που ακολουθα.

Το αποτελεσμα των εκλογων ηταν ενα μηνυμα αισιοδοξιας για τον καθε αγωνιστη της εργατικης ταξης οτι στις μαχες που ακολουθουν την επομενη περιοδο μπορουμε να νικησουμε. Η εργατικη ταξη μεσα απο την καλπη εδειξε ποιες ειναι οι διαθεσεις της. Τωρα ειναι η ωρα να δειξει οτι εχει και τη δυναμη να σταθει εμποδιο στις ορεξεις των καπιταλιστων και της κυβερνησης που τους στηριζει.

Προεκλογικα η κυβερνηση αναγκαστηκε να αναστειλει μια σειρα απο μετρα που προγραμματιζε για να αποφυγει τη συγκρουση με τους εργαζομενους την περιοδο των εκλογων. Τωρα μετα τις εκλογες δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι, ανταποκρινομενη στις απαιτησεις των καπιταλιστων που πιεζουν για περισσοτερη λιτοτητα και περικοπες, θα προσπαθησει να περασει μια σειρα μετρα σε βαρος των εργαζομενων.

Ηδη μαζι με τις πιεσεις για περιορισμο ή καταργηση της ΑΤΑ, για απαγορευση των απεργιων, ανοιγει και το μετωπο των ιδιωτικοποιησεων ενω ετοιμαζονται νεες αυξησεις των τιμων (καυσιμα, τσιγαρα κλπ), νεες φορολογιες και νεα αυξηση του ΦΠΑ.

Ολ'αυτα τα μετωπα ειναι ανοικτα σημερα για το εργατικο κινημα και απο την πορεια που θα ακολουθησουν, αν δηλαδη θα κερδηθουν με την μερια του εργατικου κινηματος ή αν η κυβερνηση και οι καπιταλιστες θα μπορεσουν να περασουν τις επιλογες τους, ειναι που κρινεται και η τυχη της ιδιας της κυβερνησης. Οι εργατες στις καλπες μαυρισαν την πολιτικη της λιτοτητας, τωρα με τους αγωνες τους μπορουν να την τσακισουν και στη πραξη και μαζι της, την ιδια την κυβερνηση που θελει να την επιβαλει.

Ολη την προηγουμενη περιοδο δυνατα κομματια της εργατικης ταξης βρεθηκαν σε πορεια συγκρουσης με τις αντεργατικες επιλογες της κυβερνησης. Οι εργαζομενοι στην εκπαιδευση, στον τομεα της υγειας, οι εκτακτοι, οι λιμενεργατες, οι ημικρατικοι, οι δημοσιοι, οι ξενοδοχοϋπαλληλοι, οι εργαζομενοι στην ενδυση και υποδηση, στις οικοδομες βρεθηκαν και βρισκονται αντιμετωποι με τις επιθεσεις των εργοδοτων και της κυβερνησης.

Την διαθεση ολου αυτου του κοσμου που παλευει και αντιστεκεται ειναι που εδειξαν οι καλπες. Αν αυτη η διαθεση δεν μετατραπηκε μεχρι σημερα σε μια συντριπτικη νικη των εργαζομενων, οφειλεται στην ελλειψη οργανωσης και συντονισμου ολων αυτων των επιμερους αγωνων με αποτελεσμα ο καθε κλαδος να μενει απομονωμενος και στο τελος να συμβιβαζεται. Βεβαια ουτε οι εργοδοτες καταφεραν μεχρι σημερα μια συντριπτικη ηττα για την εργατικη ταξη, παρα το οτι αυτοι προσπαθησαν αρκετα οργανωμενα και συντονισμενα να το κανουν. Αυτο ειναι και η καλυτερη αποδειξη για τη διαθεση για αντισταση που υπαρχει σημερα μεσα στην εργατικη ταξη.

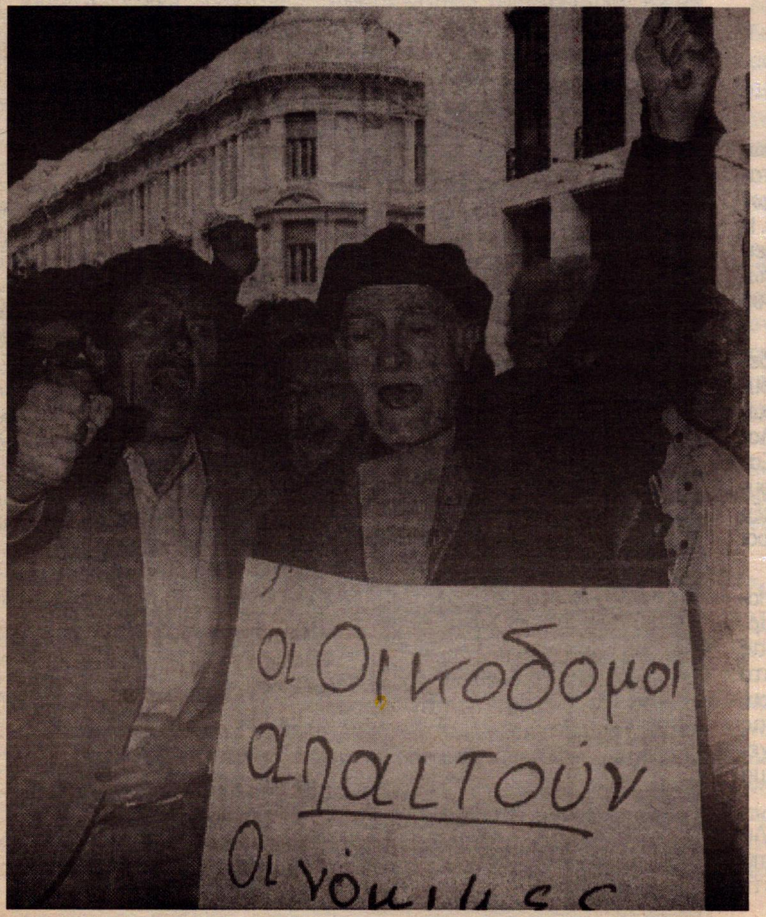

Συμβιβασμοι

Παρ' ολη αυτη τη διαθεση οι ηγεσιες των συντεχνιων κινηθηκαν τις περισσοτερες φορες σε συμβιβαστικες λυσεις φρεναροντας οι ιδιες την διαθεση των εργαζομενων. Στο Βασιλικο επιστρατευτηκαν οι ηγετες των συντεχνιων για να πεισουν τους εργαζομενους οτι δεν μπορουν να παρουν πιο ψηλες αυξησεις. Στις συμβασεις κινηθηκαν απο υποχωρηση σε υποχωρηση με αποτελεσμα καποιοι κλαδοι να παρουν γελοιες αυξησεις των 50 σεντ. Στον αγωνα των φιλολογων, η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ επαιξε αντιδραστικο ρολο ενω η ΠΑΣΥΔΥ φρεναρε τον αγωνα των εκτατων. Στους ημικρατικους ολοι οι γραφειοκρατες, αλλοι με διαμαρτυρια και αλλοι χωρις αποδεχτηκαν την παγοποιηση των μισθων για δυο χρονια.

Παντου οι ηγεσιες των συντεχνιων σταθηκαν αδυναμες να οργανωσουν, να συντονισουν και να δωσουν προοπτικη στη διαθεση των εργαζομενων να παλεψουν.

Αυτη η ταχτικη ειναι που εδωσε την δυνατοτητα στην κυβερνηση να σταθει στα ποδια της και να απειλει τους εργαζομενους με πιο σκληρα μετρα λιτοτητας.

Για να μπορεσουν να κερδηθουν οι μαχες που ανοιγονται μπροστα μας, χρειαζεται να ξεπεραστουν τα εμποδια που βαζουν οι υποχωρησεις και οι συμβιβασμοι της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας. Καθε συμβιβασμος και καθε υποχωρηση απο την μια φερνει την απογοητευση και την ηττοπαθεια μεσα στο εργατικο κινημα και απο την αλλη ανοιγει το δρομο στην κυβερνηση και τους καπιταλιστες να προετοιμασουν πιο σκληρες επιθεσεις.

Η ηγεσια των συντεχιων αντι να στηριχτει στη δυναμη των εργαζομενων στους χωρους δουλειας και την διαθεση τους για αγωνα, ειναι προσανατολισμενη στην ταχτικη του παρε-δωσε και στην προοπτικη να «πεισει με λογικα επιχειρηματα» την κυβερνηση και τους εργοδοτες οτι εχουν αδικο να βαρουν τους εργαζομενους.Αυτη η ταχτικη ομως μονο σε συμβιβασμους και ηττες εχει οδηγησει το εργατικο κινημα. Οσα «λογικα» επιχειρηματα και να προβαλουν δεν προκειται να πεισουν την κυβερνηση και τους καπιταλιστες. Αυτοι καταλαμβαινουν μονο οτι τους συμφερει. Στο τελος αυτοι που πειθονται δεν ειναι οι εργοδοτες αλλα οι γραφειοκρατες.

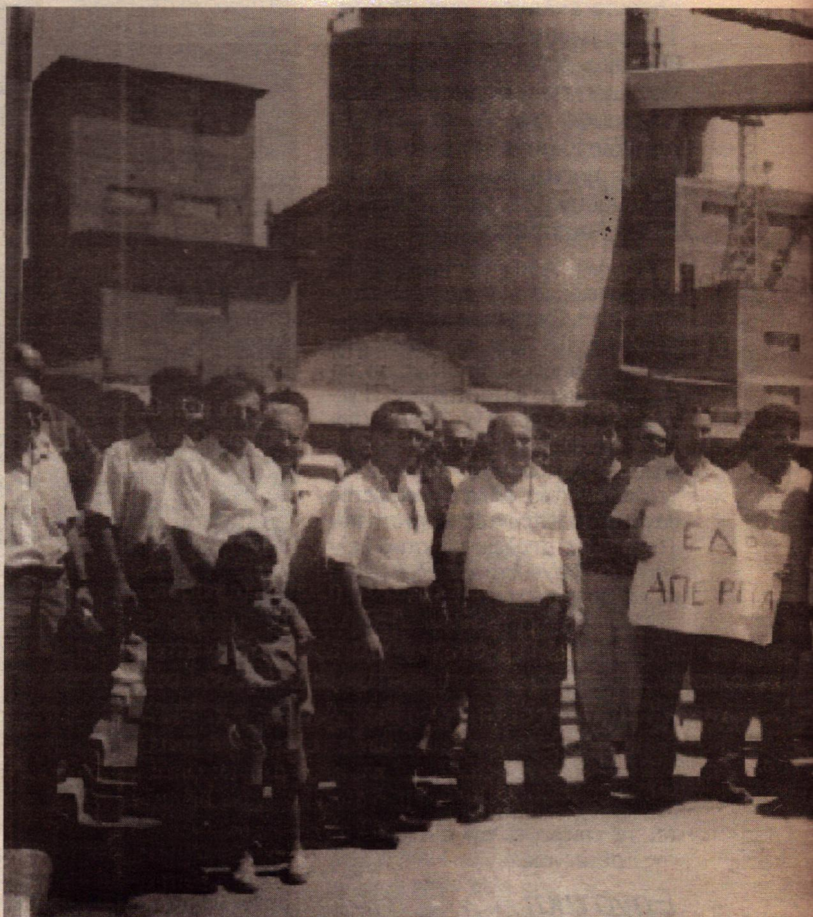

Μονο με τους αγωνες και τις κινητοποιησεις ειναι που μπορουν οι εργαζομενοι να αναγκασουν την κυβερνηση να κανει πισω στα αντεργατικα σχεδια της. Σ'αυτη την προοπτικη ειναι που χρειαζεται να κινηθουμε σημερα και αν οι ηγεσιες κοιταζουν αλλου το βαρος αυτης της προσπαθειας πεφτει στους ωμους των ιδιων των εργαζομενων στην βαση των συντεχνιων.

Δικτυο επαναστατων

Σημερα η διαθεση των εργαζομενων να κοντραρουν τις επιθεσεις της κυβερνησης και των αφεντικων ειναι περα για περα φανερη. Εκφραστηκε μεσα απο τις καλπες, φανηκε στους εργατικους αγωνες ολη την προηγουμενη περιοδο.

Αυτη η διαθεση δεν μπορει αλλο να πηγαινει χαμενη. Οι αγωνιστες της εργατικης ταξης πρεπει να μπουν μπροστα και να την αξιοποιησουν με πρωτοβουλιες, ψηφισματα, μεσα απο τις Γενικες Συνελευσεις και να πιεσουν τις ηγεσιες των συντεχνιων να αναλαβουν δραση. Θα πρεπει να εχουν σαν βασικη αρχη οτι αγωνιζονται και να στηριζουν τις ηγεσιες των συντεχνιων οσο αυτες υποστηριζουν τα συμφεροντα των εργατων αλλα θα πρεπει να προετοιμαζονται, αν αυτες στραφουν εναντια στα συμφε-

Πως θα περιοριστει το ρουσφετι;

Μια απο τις μεγαλες κοντρες μεταξυ των κομματων κατα την προεκλογικη περιοδο ηταν το ρουσφετι και το πως θα περιοριστει αυτο. Ολοι εκαναν καταγγελιες για βολεματα «ημετερων» και υπερθεματιζαν σε προτασεις για το πως θα περιοριστει το ρουσφετι. Προτειναν ακομα και να ψηφιστει νομος που να το απαγορευει και να τιμωρει οσους ζητουν ή κανουν ρουσφετι.

Το ρουσφετι ομως δεν μπορει να περιοριστει ουτε με διακηρυξεις ουτε με απαγορευσεις. Ο μονος τροπος να περιοριστει ειναι να δημιουργηθουν νεες θεσεις εργασιας και να βελτιωθουν οι συνθηκες δουλειας σε ολους τους τομεις ωστε να μην αναγκαζονται οι νεοι να «γλυφουν» και να παρακαλουν τον καθε βουλευτη και παραγοντα για να εξασφαλισουν μια αξιοπρεπη δουλεια με ενα σχετικα καλο μισθο.

Προς αυτη τη κατευθυνση ειναι που θα επρεπε να στραφουν το ΑΚΕΛ και η ΠΕΟ και να οργανωσουν την παλη των εργαζομενων και οχι να κατηγορουν και αυτοι μαζι με τους αλλους το κοσμο οτι ταχα εχει τη «νοοτροπια του ρουσφετιου», ή να ζητουν απλα να προσλαμβανονται περισσοτεροι αριστεροι στη δημοσια υπηρεσια ή την αστυνομια και τους ημικρατικους οργανισμους για να μην αδικειται η αριστερα.

...θεσεις

...πο τα κατω

ροντα τους, να προχωρησουν απο μονοι τους ακομα και εναντια στη θεληση της γραφειοκρατιας, οπως εκαναν οταν αρχισαν την απεργια στο Βασιλικο.

Για να γινει αυτο ομως χρειαζεται να υπαρχει ενα διχτυο απο αγωνιστες εργατες στους χωρους δουλειας που να μπορει να οργανωσει, να συντονισει και να δωσει προοπτικη στη διαθεση των εργαζομενων. Χρειαζεται να υπαρχει ενα διχτυο που να δειχνει οτι η δυναμη των εργατων ειναι στους χωρους δουλειας και οχι στο κοινοβουλιο ή τα γραφεια των διαφορων υπουργειων, που να δειχνει οτι για να νικησουν οι εργατες χρειαζεται να στηριχτουν στη δικη τους δυναμη. Που να δειχνει οτι αν θελουμε να μετατρεψουμε τις διαφορες μικρες ηττες των κεφαλαιοκρατων σε οριστικη νικη των εργατων χρειαζεται η επανασταση και ο σοσιαλισμος.

Για το χτισιμο ενος τετοιου διχτυου σοσιαλιστων εργατων, στους χωρους δουλειας ειναι που παλευει η Εργατικη Δημοκρατια. Η αναγκη για κατι τετοιο σημερα ειναι τοσο μεγαλη οσες ειναι και οι δυνατοτητες που δινει η περιοδος για το χτισιμο του. Σε αυτη την προσπαθεια ειναι που καλουμε καθε αγωνιστη εργατη και νεολαιο να συστρατευτει μαζι μας.

Πετρος Μιχαηλ

ΔΙΗΜΕΡΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

14 - 15 Ιουνη

Λαϊκη Σκηνη, Καϊμακλι

Παρασκευη 14/6 ωρα 8μμ

Παλη εναντια στη δεξια παλη για το σοσιαλισμο

Σαββατο 15/6 ωρα 6μμ

Μπορει να γινει σημερα επανασταση;

ωρα 8 μμ

Η επικαιροτητα της επαναστατικης αριστερας

Τι λενε οι σοσιαλιστες

Για ποιο εκσυχρονισμο μιλουν;

Ο Χριστοφιας σε τηλεοπτικη συζητηση μαζι με τον Παπαπετρου πριν λιγο καιρο, δηλωσε οτι το «*ΑΚΕΛ παρα τα 70 χρονια ζωης του ειναι το πιο συγχρονο κομμα*» και επικαλεστηκε σαν αποδειξη γι αυτο τον ισχυρισμο οτι το ΑΚΕΛ «*ουδεποτε υποστηριξε την δικτατορια του προλεταριατου*».

Η φιλογογια περι «εκσυγχρονισμου» δεν ειναι ουτε νεα, ουτε περιοριζεται στη κυπριακη αριστερα. Τα ιδια ελεγε ο Ροκαρ στη Γαλλια, ενω ο αρχηγος του Αγγλικου εργατικου κομματος Τονι Μπλερ δηλωνε οτι: «*πρεπει να εκσυγχρονισουμε τον σοσιαλισμο, να τον προσαρμοσουμε στις σημερινες συνθηκες που εχουν αλλαξει*».

Στο ιδιο μοτιβο ο Σημιτης, το καμαρι των «εκσυγχρονιστων» του ΠΑΣΟΚ δηλωνε: «Σοσιαλισμος δεν μπορει να σημαινει συλλογικη ιδιοχτησια των μεσων παραγωγης και εξουσια του προλεταριατου, οπως πριν 70 χρονια».

Με λιγα λογια «εκσυχρονισμος» σημαινει γι' αυτα τα κομματα οτι η επανασταση και η εργατικη εξουσια ειναι ξεπερασμενη και αναχρονιστικη.

Γκριζο

Για να δικαιολογησουν αυτη την πολιτικη οι «εκσυγχρονιστες» στηριζονται σε δυο βασικα επιχειρηματα.

Πρωτο, οτι σημερα το κεφαλαιο και οι επιχειρησεις εχουν διεθνοποιηθει τοσο που ειναι αδυνατον να ανατραπουν. Γι αυτο χρειαζεται να προσαρμοστουμε και να συνεργαστουμε μαζι τους. Η αναπτυξη θα ελθει μεσα απο τη γενικη αναπτυξη και τη συνεργασια ολων.

Δευτερο οτι η σημερινη κοινωνια δεν ειναι πια «ασπρο μαυρο» αλλα «γκριζο». Δεν υπαρχουν πια, απο τη μια οι εργατες και απο την αλλη το κεφαλαιο που βρισκονται σε συγκρουση μεταξυ τους. Σημερα μας λενε υπαρχει ενα μεγαλο μεσοστρωμα οπως οι εργαζομενοι στις τραπεζες, το δημοσιο και αλλου που δεν ειναι εργατες, δεν ειναι προλεταριατο. Οι ταξικες διαφορες μας ειναι σημερα ξεπερασμενες και μιλουν για «πολιτες» και «κοινωνια των πολιτων».

Ετσι δεν βλεπουν να υπαρχει κανενας λογος για να ανατραπει ο καπιταλισμος και υποστηριζουν οτι μπορει να διορθωθει και να αποκτησει «ανθρωπινο προσωπο». Δεν χρειαζονται αγωνες και συγκρουσεις, αλλα με διαλογο και αμοιβαιες υποχωρησεις, στα πλαισια των «θεσμων» και των «δημοκρατικων οργανων της κοινωνιας», οι πλουσιοι θα πειθονται να δινουν μεριδιο στους φτωχοτερους απο μονοι τους, γιατι θα ειναι προς συμφερον τους, για να υπαρχει αναπτυξη και ισορροπια της κοινωνιας.

Στην ουσια αυτα ειναι μυθοι που χρησιμοποιουνται απο τους «εκσυγχρονιστες» για να κρυψουν την πραγματικη εικονα του καπιταλισμου που ειναι ενα συστημα σε βαθια κριση, ενα συστημα ταξικα πολωμενο, με πλουσιους και φτωχους, εκμεταλλευτες και εκμεταλλευομενους. Ενα ανταγωνιστικο συστημα που το μονο που εχει να προσφερει ειναι ανεργια, πολεμους, φτωχεια, μολυνση και καταστροφη.

Χρεωκοπημενες ιδεες

Οι ιδεες ομως των εκσυγχρονιστων ειναι τοσο παλιες οσο και χρεωκοπημενες. Τα ορια τους φανηκαν δυο αιωνες πριν, απο τα πρωτα χρονια της Γαλλικης επαναστασης. Απο τοτε ο Γρακχος Μπαμπεφ, ο ηγετης της «Συνομωσιας των Ισων», καταγγειλε οτι οι διακυρηξεις της αστικης ταξης για την «ισοτητα των πολιτων» ηταν μια απατη που εκρυβε πισω της «τον πολεμο των πλουσιων εναντια στους φτωχους», τον πιο αγριο απ' ολους τους πολεμους.

Η κριτικη του Μπαμπεφ παραμενει και σημερα πολυ πιο επικαιρη απ' τις θεωριες του «εκσυγχρονιμου». Πραγματικη ισοτητα δεν μπορει να υπαρξει χωρις την καταργηση της ιδιοκτησιας των μεσων παραγωγης απο μια μειοψηφια που τα χρησιμοποιει για το δικο της οφελος.

Τα πρωτα καλεσματα για «εκσυγχρονισμο» του σοσιαλισμου ηρθαν πριν 100 χρονια απο το στελεχος του Γερμανικου Σοσιαλδημοκρατικου Κομματος τον Εντουαρτ Μπερνσταϊν.

Επηρεασμενος ο Μπερνσταιν απο μια περιοδο που το συστημα βρισκοταν σε αναπτυξη εγραφε το 1890: «Σε ολες τις αναπτυγμενες χωρες τα προνομια της αστικης ταξης περιοριζονται απο τα δημοκρατικα οργανα της κοινωνιας... η τεραστια επεκταση της παγκοσμιας αγορας απομακρυνει τον κινδυνο οικονομικων κρισεων.»

Απο τοτε, ο Μπερσταϊν διακυρηξε την αποψη οτι η διεθνοποιηση του καπιταλισμου και οι δημοκρατικοι θεσμοι του περιοριζουν τα καθηκοντα της Αριστερας στο ρολο του θεατη. Το Σοσιαλδημοκρατικο κομμα χρειαζοταν μονο να ταυτιζεται με την προοδο και τις πιο συγχρονες τασεις του συστηματος. Οι σοσιαλιστες μπορουσαν να ξεχασουν τον Μαρξ και το οτι «η απελευθερωση της εργατικης ταξης ειναι εργον της ιδιας» και να στηριξουν τις ελπιδες τους στον αυτοματο πιλοτο του εκσυγχρονισμου της κοινωνιας.

Ο Μπερνσταϊν πεθανε το 1932. Προλαβε ομως να δει τον Α' Παγκοσμιο Πολεμο, προλαβε να δει την τεραστια οικονομικη κριση του Μεσοπολεμου, προλαβε να δει τους γερμανους καπιταλιστες αντι να «υποτασσονται» στα «δημοκρατικα οργανα της κοινωνιας» να ετοιμαζονται να παραδωσουν την εξουσια στον Χιτλερ.

Η ιστορια του Μεσοπολεμου ηταν η πληρης διαψευση της θεωριας του «εκσυγχρονισμου».

Ταξικη πολωση

Σημερα η κοινωνια ειναι πιο πολωμενη ταξικα σε συγκριση με το παρελθον. Το χασμα αναμεσα στους πλουσιους και του φτωχους μεγαλωνει διεθνως.

Στην Αμερικη τα τελευταια 15 χρονια τα εισοδηματα του 5% των πλουσιων αυξηθηκαν 80% ενω το φτωχοτερο κομματι ειδε το εισοδημα του να πεφτει κατα 20%.

Στην Ελλαδα οι καπιταλιστες τετραπλασιασαν τα κερδη τους, ενω τα μεροκαματα γυρισαν στα επιπεδα του 1982. Εναμιση με δυο εκατομμυρια ανθρωποι επεσαν κατω απο το οριο της φτωχειας.

Ακομα και στη νοτια Κυπρο με την υποτιθεμενη «ευημερια» 9.000 μεγαλοκαρχαριες καρπουνται 1.5 δισεκατομμυρια λιρες σε αντιθεση με 270.000 εργαζομενους που μοιραζονται 2.3 δισεκατομμυρια.

Η εργατικη ταξη σε παγκοσμια κλιμακα γινεται διαρκως μεγαλυτερη αριθμητικα και ισχυροτερη. Η διεθνοποιηση της οικονομιας δημιουργει νεους προλεταριους. Μοναχα η Κορεα διαθετει σημερα πιο πολλους βιομηχανικους εργατες απο οσους υπηρχαν στην Αγγλια τον καιρο του Μαρξ.

Οι εργαζομενοι που αποκαλουν «μεσοστρωμα» και εργαζονται στις υπηρεσιες και στις νεες τεχνολογιες, στις τραπεζες κλπ, αντιμετωπιζουν μισθους και συνθηκες που δεν διαφερουν ουσιαστικα απο την υπολοιπη εργατικη ταξη στην εκμεταλλευση. Εχουν τον διευθυντη πανω στο κεφαλι τους και μονο αν συνδικαλιστουν και απεργησουν οπως ολοι οι εργατες μπορουν ν' αντισταθουν.

Αυτο εδειξαν και οι μεγαλες απεργιες των δημοσιων υπαλληλων στη Γαλλια και σε μια σειρα αλλες χωρες τον περασμενο χειμωνα. Εδειξαν ποια ειναι η δυναμη που μπορει ν' απαντησει στις προκλησεις της διεθνοποιησης της οικονομιας του καπιταλισμου, που ειναι οι εργαζομενοι και οχι οι «πολιτες» γενικα.

Αυτες οι απεργιες επιβεβαιωσαν οτι αυτη ειναι η πιο συγχρονη στρατηγικη για τους σοσιαλιστες. Οτι η οργανωμενη μαζικη δραση των εργατων ειναι η μοναδικη δυναμη που εχουμε για ν' αλλαξουμε την κοινωνια.

Γι' αυτο το μονο συγχρονο κομμα που χρειαζομαστε ειναι ενα Μπολσεβικικο κομμα, που με επικεντρο την παλη των εργατων, θα ηγηθει της εργατικης επαναστασης που θα ξηλωσει τα προνομια των πλουσιων και θα φερει τον σοσιαλισμο, δινοντας στους ανθρωπους της δουλειας την δυνατοτητα να παρουν στα χερια τους συλλογικα την παραγωγη και να την προγραμματισουν συμφωνα με τις αναγκες τους.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Ξενοι και ντοπιοι εργατες ενωμενοι

Οι ηγεσιες των συντεχνιων περασαν απο τις ρατσιστικες απειλες εναντια στους ξενους εργατες στη δραση. Σε δυο περιπτωσεις οι συντεχνιακοι της ΠΕΟ και της ΣΕΚ καλεσαν σε απεργιες και κινητοποιησεις εναντια στην εργοδοτηση αλλοδαπων.

Στις Φυτειες Φασουριου, καλεσαν απεργια που κρατησε 10 μερες γιατι απασχολει αλλοδαπους ενω στη Λεμεσο οργανωσαν πικεττοφορια των ξενοδοχειακων με αιτημα να μην δωθουν αλλες αδειες για απασχοληση αλλοδαπων και να μην ανανεωθουν οι παλιες.

Ολα αυτα με τη δικαιολογια οτι δεν πρεπει να απασχολουνται ξενοι τη στιγμη που υπαρχουν ντοπιοι εργατες ανεργοι.

Την ιδια στιγμη οι συντεχνιακοι δηλωνουν οτι αυτο δεν ειναι ρατσισμος αλλα υπερασπιση των δικαιωματων των ντοπιων εργατων.

Τι αλλο απο ρατσισμος ομως μπορει να ειναι οταν δεχεσαι ή καλυτερα ζητας να γινονται διακρισεις σε βαρος καποιων αλλων εργατων με μονο κριτηριο την εθνοτητα τους ή την προελευση τους. Ερχονται μαλιστα να σερβιρουν το παραμυθι οτι με αυτη τους τη σταση εκφραζουν την θεληση των ιδιων των ντοπιων εργατων.

κυβερνηση

Αυτο ειναι ενα παραμυθι που το σερβιρει πανω απ' ολα η αρχουσα ταξη, η κυβερνηση και οι διαφοροι φιλελευθεροι μικροαστοι. Ισχυριζονται υποκριτικα οτι ο ρατσισμος προερχεται απο τις προληψεις και την χαμηλη μορφωση των πλατιων στρωματων της κοινωνιας και κυρια της εργατικης ταξης. Αυτο ειναι χοντρο ψεμα. Ο ρατσισμος προερχεται ακριβως απο την αντιθετη κατευθυνση. Προερχεται απο τη χωρις προκαταληψεις και συνειδητη προσπαθεια των «μορφωμενων» καπιταλιστων να διασπασουν τους εργατες και να συντηρησουν και να διαιωνισουν την κυριαρχια τους.

Οι εργατες ξερουν πολυ καλα τι σημαινει να δουλευεις μακρυα απο τους δικους σου σε ξενο τοπο, μιας και πολλοι κυπριοι δουλεψαν και δουλευουν ακομα στο εξωτερικο, γιατι δεν εβρισκαν δουλεια στη Κυπρο. Πολλοι απο αυτους εχουν αντιμετωπισει τις ρατσιστικες απελασεις ή τις διακρισεις στην Αγγλια, την Αυστραλια ή σε καποια αραβικη χωρα. Δεν ειναι τυχαιο που πολλες φορες ο κοσμος προστατεψε ξενους εργατες απο την αστυνομια και τους βοηθα δινοντας απο ρουχα μεχρι οικιακα σκευη, για να βελτιωσουν τις αθλιες συνθηκες της ζωης τους.

Ειναι η ιδια η κυβερνηση που καλιεργει τον ρατσισμο με τα ραστιστικα νομοσχεδια και τους περιορισμους που βαζει για τους ξενους και η προπαγανδα μεσα απο τα τηλεοπτικα καναλια και τις περισσοτερες αστοφυλλαδες που καθημερινα ξερνουν ενα ραστιστικο εμετο για τους κινδυνους που ταχα μας απειλουν απο την παρουσια ξενων.

Απο ποιον κινδυνευουμε ομως, απο τον Ζιβαναρη και τους ομοιους του στην ΟΕΒ που μας απολυουν οποτε τους κατεβει, που θελουν να μας φανε την ΑΤΑ, να περασουν τις ιδιωτικοποιησεις, να μας απαγορευσουν το δικαιωμα στην απεργια ή απο καποιους ασιατες ή ευρωπαιους εργατες που ερχονται να δουλεψουν στην κυριολεξια για ενα ξερο κομματι ψωμι, για να ξεφυγουν απο την μιζερια και την εξαθλιωση αυτοι και οι οικογενειες τους;

Με τις ιδεες του ρατσισμου οι καπιταλιστες προσπαθουν να αποστρεψουν τις ευθυνες απο πανω τους για οσα κακα προκαλουν στη κοινωνια. Θελουν να αποπροσανατολισουν τους εργατες απο τον πραγματικο φταιχτη για την ανεργια, την φτωχεια και την μιζερια.

Αυτο γινεται πιο εντονα σε περιοδους οικονομικης κρισης οταν οι καπιταλιστες θελουν να βαλουν χερι στα μεροκαματα και στα κεκτημενα της εργατικης ταξης. Ετσι καλιεργουν τις διακρισεις σε ντοπιους και ξενους, αντρες και γυναικες, μαυρους και ασπρους, προνομιουχους και μη προνομιουχους.

Η ηγεσια των συντεχνιων

Απο την αλλη εδω και πολυ καιρο οι ηγεσιες των συντεχνιων πιεζουν για περισσοτερους περιορισμους για την εισαγωγη και εργοδοτηση ξενων. Καθε φορα που ενας κλαδος της οικονομιας περνα κριση και οι εργοδοτες για να περισωσουν τα κερδη τους απολυουν προσωπικο, ή παραβιαζουν την συλλογικη συμβαση, οι συντεχνιακοι ηγετες χρησιμοποιουν τους ξενους εργατες σαν εξιλαστηρια θυματα. Αυτο εγινε και στην Υποδηση και στην Ενδυση και στη Τουριστικη Βιομηχανια, ακομα και κει που υπαρχουν ελαχιστοι ξενοι οπως στους νοσηλευτες.

Αντι να οργανωσουν το θυμο των εργαζομενων εναντια στα αφεντικα που ειναι οι κυριοι και οι μονοι υπευθυνοι για την ανεργια και τα χαμηλα μεροκαματα, την στρεφουν εναντια στους ξενους. Ετσι υποστηριζουν την απαγορευση εισοδου στους ξενους και αυστηροτερο ελεγχο στα λιμανια και τα αεροδρομια και παιζουν τον ρολο του αστυνομικου καταγγελλοντας «παρανομους» εργατες. Μ'αυτο τον τροπο νομιμοποιουν την κρατικη καταστολη εναντια στους ξενους, συντηρουν τις ανισοτητες και δινουν αληθοφανεια στα ψεματα της κυβερνητικης προπαγανδας.

Αυτη ακριβως η αποτυχια των συνδικαλιστικων οργανωσεων να αντιμετωπισουν αποτελεσματικα τις απολυσεις, την αυξανομενη ανεργια και τη μειωση του βιοτικου επιπεδου των εργαζομενων ειναι ενας σημαντικος λογος που βοηθα στη διαδωση των ρατσιστικων αντιληψεων και ιδεων και μεσα στους εργατες.

Ταξικη ενοτητα

Ο ρατσισμος εξυπηρετει μονο τους καπιταλιστες. Βαζει τους εργατες τον ενα εναντια στον αλλο και εμποδιζει απο το να παλεψουν αποτελεσματικα εναντια στα αφεντικα που τους εκμεταλευονται ολους, ανεξαρτητα απο χρωμα ή εθνοτητητα. Μεσα απο τον ρατσισμο λοιπον κτυπουν την δυναμη της εργατικης ταξης που ειναι η ενοτητα και αλληλεγγυη ολων των εργατων ανεξαρτητα φυλης, θρησκειας, εθνοτητας και φυλου.

Οι σοσιαλιστες εργατες πρεπει να ειναι μπροστα στη μαχη εναντια στον ρατσισμο. Αυτο σημαινει συγκεκριμενη δραση μεσα και εξω απο το χωρο δουλειας μας εναντια στις διακρισεις απεναντι στους ξενους.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων και τα κομματα της αντιπολιτευσης που υποκριτικα καταδικαζουν τον ρατσισμο και διαμαρτυρονται για τις αθλιες συνθηκες διαβιωσης των ξενων εργατων, την ιδια ωρα ερχονται και ζητουν περισσοτερους περιορισμους και διωξεις των ξενων.

Η παλη εναντια στο ρατσισμο δεν ειναι παχυρευστες διακυρηξεις. Χρειαζεται να ζητησουμε πολυ συγκεκριμενα πραγματα οπως την ελευθερη εισοδο και την καταργηση των κανονισμων εισοδου. Αυτο θα απαλλαξει τους ξενους εργατες απο το αγχος της παρανομιας και το φοβο της απελασης, ωστε να μπορουν να οργανωθουν και να αγωνιστουν μαζι με τους ντοπιους εργατες.

Πρεπει να ζητησουμε την νομιμοποιηση ολων των ξενων εργαζομενων που βρισκονται στην χωρα μας. Να αφαιρεσουμε το δικαιωμα απο καθε μπατσο και εργοδοτη να αποφασιζει για τη τυχη καθε ξενου εργατη και φοιτητη. Να ζητησουμε απο τις συντεχνιες να τους αγκαλιασουν και να τους οργανωσουν και να παλεψουμε για να τους παραχωρηθουν τα ιδια δικαιωματα με τους ντοπιους εργατες.

Μονο ετσι μπορουμε να γκρεμισουμε τους διαχωρισμους που κτιζει ο καπιταλισμος αναμεσα μας και να παλεψουμε αποτελεσματικα για να προστατεψουμε τις δουλιες μας και τις κατακτησεις μας απο τις επιθεσεις των καπιταλιστων. Μονο ετσι μπορουμε να χτισουμε την ταξικη ενοτητα ολων των εργατων που ειναι απαραιτητη προϋποθεση για να φτασουμε σε μια σοσιαλιστικη κοινωνια διχως ρατσισμο, πολεμους και εκμεταλλευση.

Δημητρα Χριστοδουλου

AIDS

Φτανει πια υποκρισια

Στις 19 του Μαη διοργανωθηκε απο διαφορες οργανωσεις στη Πλατεια Ελευθεριας στη Λευκωσια εκδηλωση και λαμπαδηφορια για να «ευαισθητοποιησει το κοινο για το aids». Αναμεσα σε αυτους η κυρια Ματση και διαφοροι αλλοι επισημοι παραγοντες που εβγαλαν μεγαλοστομους λογους και διαφορα δακρυβρεχτα για να μας πεισουν για το ενδιαφερον τους για τα ατομα που ειναι φορεις ή πασχουν απο aids.

Ειναι υποκριτες και ψευτες.

Το ενδιαφερον τους εξαντλειται στα λογια. Τις ιδιες μερες που διοργανωθηκε αυτη η εκδηλωση ειχε ξεσπασει μια αγρια επιθεση απο τα ΜΜΕ εναντια σε ατομα φορεις του aids, οτι ταχα μεταδιδουν σκοπιμα τον ιο, επειδη καποιος θεαθηκε σε εστιατοριο να τρωει μαζι με καποιες καλιτεχνιδες ή επειδη καποιος αλλος συζουσε με νεαρη κοπελλα. Η αστυνομια απειλουσε μαλιστα με συλληψη και διωξη τους. Η κυρια Ματση και οι ομοιοι της δεν ειπαν λεξη γι αυτη την αισχρη επιθεση και την χυδαια κινδυνολογια σε βαρος των ατομων με aids.

Ουτε βεβαια βρηκαν να πουν εστω και μια λεξη για το γεγονος οτι η κυβερνηση και το Υπουργειο Υγειας δεν παρεχουν σχεδον καμμια βοηθεια στα ατομα που πασχουν απο aids. Ο θαλαμος του aids στο Γενικο Νοσοκομειο, μονο κατ'ονομα ειναι θαλαμος. Εχει ελαχιστο χωρο για να δεχτει ασθενεις και πολυ λιγο εξειδικευμενο προσωπικο για να βοηθησει αυτα τα ατομα, ενω και ο τελευταιος γιατρος που ειχε απομεινει, φευγει και αυτος καταγγελοντας την αδιαφορια της κυβερνησης για τα προβληματα του θαλαμου και τα αιτηματα τους.

Στον θαλαμο του aids υπαρχει σημερα χωρος μονο για 4 ασθενεις με αποτελεσμα πολλα ατομα να στελλονται στα σπιτια τους ή σε αλλες επαρχιες. Ειναι γνωστο το περιστατικο που εξαιτιας αυτης της καταστασης το υπουργειο εστειλε δυο ασθενεις που βρισκονταν σε πολυ ασχημη κατασταση στο Νοσοκομειο Παφου οπου αφου ταλαιπωρηθηκαν αρκετα πεθαναν και οι δυο μεσα σε λιγες ωρες.

Κανενα δεν πειθουν ολοι αυτοι οι παραγοντες που το παιζουν υποστηριχτες των θυματων του aids. Η κυρια Ματση και οι ομοιοι της που ελεγχουν σημερα την κυβερνηση ειναι οι κυριοι υπευθυνοι για τις δυσκολιες που αντιμετωπιζουν οι ασθενεις του aids, αυτοι ειναι που αρνουνται να δωσουν λεφτα στο τομεα της υγειας ενω δινουν απλωχερα σε επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες των βιομηχανων και των ξενοδοχων.

Ουτε μπορουν βεβαια να ευαισθητοποιησουν κανενα, οταν αυτοι με το παραδειγμα τους δειχνουν στη πραξη τη πιο μεγαλη αδιαφορια για τα θυματα του aids και συνηγορουν στις επιθεσεις που δεχονται απο τα ΜΜΕ και την αστυνομια και τα σπρωχνουν στην απομονωση και το περιθωριο μετατρεποντας την ηδη δυσκολη ζωη τους σε ακομα χειροτερη.

Τα θυματα του aids εχουν καθε δικαιωμα να ζησουν το υπολοιπο της ζωης τους με αξιοπρεπεια, χωρις κατατρεγμους και κυνηγητο απο τις αρχες και τα ΜΜΕ. Οι εργαζομενοι και οι νεολαιοι πρεπει να τους συμπαρασταθουμε και να απαιτησουμε απο την κυβερνηση να δωσει λεφτα για να υπαρξουν πραγματικα κεντρα περιθαλψης και ανακουφισης για τα θυματα του aids.

Ντινος Ιασωνος

Κυβερνητικοι γιατροι και νοσοκομοι

Καμια πιστωση χρονου κινητοποιησεις τωρα

Στις 30 Μαιου ο κλαδος των κυβερνητικων γιατρων απορριψε ακομα μια φορα τις προτασεις του Υπουργειου Υγειας και αποφασισε τη ληψη απεργιακων μετρων ...αλλα την πραγματοποιηση τους σε αοριστο χρονο.

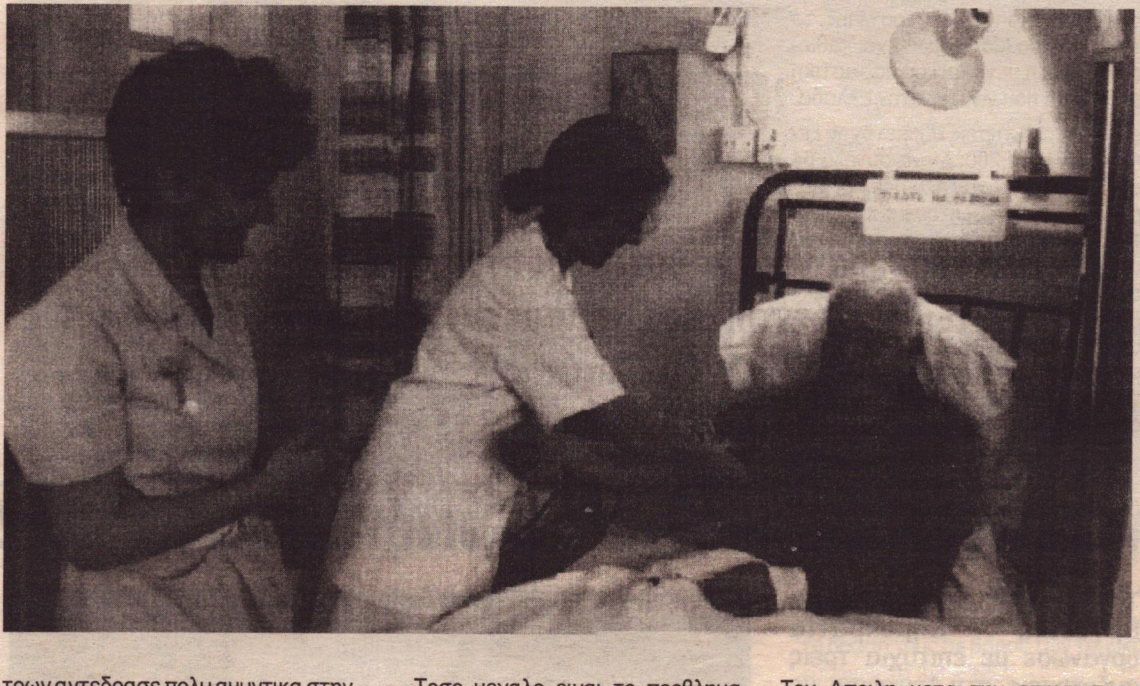

Τα αιτηματα των κυβερνητικων γιατρων αφορουν την οργανωτικη δομη των νοσοκομειων, την αυξηση διαφόρων επιδοματων οπως του αγροτικου και το δικαιωμα πληρης συνταξης στα 27 χρονια υπηρεσιας και οχι στα 30 που ισχυει τωρα. Ο υπουργος Οικονομικων αντιπροτεινει παραταση της συνταξιμης ηλικιας απο 63 στα 65 για τους ανδρες και απο τα 60 στα 63 για τις γυναικες.

Τα πιο πανω ζητηματα ειναι ανοικτα εδω και πολυ καιρο και ενω οι γιατροι απο τις 6 Μαιου απορριψαν σαν απαραδεκτες τις προτασεις του Υπουργειου γιατι, οπως ειπαν, δεν λυνουν κανενα απο τα προβληματα τους, αφησαν και εξακολουθουν να αφηνουν το χρονο ανεκμεταλλευτο χωρις να παιρνουν συγκεγκριμενα μετρα για διεκδικηση των αιτηματων τους.

Ο υπουργος Υγειας, μετα την απορριψη του πακετου του απο τον κλαδο των γιατρων, περασε και στην επιθεση, χαρακτηριζοντας τους "προνομιουχους" και σαν ενα απο τα πιο υψηλομισθα κομματια της Κυπριακης Δημοκρατιας. Μ'αυτο το τροπο προσπαθησε να δημιουργησει αρνητικο κλιμα εναντιο τους.

Ο κλαδος των κυβερνητικων γιατρων αντεδρασε πολυ αμυντικα στην προσπαθεια κατασυκοφαντησης του, ριχνοντας το βαρος στο οτι διαταρασσεται το "ηπιο κλιμα" που ειναι απαραιτητο για την επιτυχια των διαπραγματευσεων και οτι παραγνωριζεται το εργο τους.

Και οι νοσοκομοι

Αλυτα εδω και καιρο παραμενουν και τα προβληματα του νοσηλευτικου προσωπικου. Οι νοσηλευτες ζητουν να υπολογιζεται σαν συνταξιμος ο χρονος φοιτησης τους στη νοσηλευτικη σχολη και ζητουν την προσληψη βοηθων θαλαμου και νοσηλευτικου προσωπικου.

Τοσο μεγαλο ειναι το προβλημα της ελλειψης προσωπικου που και ο ιδιος ο Υπουργος παραδεκτηκε οτι απο μελετες που εγιναν, υπαρχει αναγκη αμεσης προσληψης 120 νοσηλευτων και 100 βοηθων θαλαμου. Στην πραγματικοτητα ομως αυτη η εκφραση αναγνωρισης του προβληματος ηταν απλα ενας ελιγμος για να "μαλακωσει" τους νοσηλευτες και να τους δωσει την εντυπωση οτι μετα την "αναγνωριση" θα ερθει και η "δικαιωση."

Αυτο που ηθελε να εμποδισει ηταν την κινητοποιηση των νοσοκομων σε προεκλογικη περιοδο που θα ειχε πολιτικο κοστος για την κυβερνηση. Τον Απριλη μετα την αποχη των νοσοκομων απο καθηκοντα βοηθων θαλαμων, που ειναι εξω απο τις υποχρεωσεις τους, προσελαβαν 16 νοσηλευτες, αλλα και αυτο το μπαλωμα το εκαναν δημιουργωντας αλλού "τρυπες". Μετακινησαν τους νοσηλευτες απο κρατικα γηροκομεια στα νοσοκομεια αντι να προσλαβουν ανεργους αποφοιτους της νοσηλευτικης σχολης.

Ο κλαδος των νοσηλευτων περιοριστηκε για την ωρα και αυτος μονο σε απειλες για δυναμικα μετρα και στο να κρουει τον κωδωνα του κινδυνου για την αναστατωση που θα δημιουργηθει στα νοσοκομεια.

Αυτο επετρεψε στον Υπουργο Υγειας να τους παιρνει απο τη μια αναβολη στην αλλη.

Τα προβληματα στα νοσοκομεια ειναι παρα πολλα και εχουν καταγγελθει απο τους εργαζομενους, τεχνολογους νοσοκομειακων εργαστηριων, γιατρους και νοσοκομους πολλες φορες. Ειναι η ανυπαρξια συνθηκων υγιεινης, συνθηκων ασφαλειας στο χημειο και εργαστηριο, ειναι η ελλειψη αναγκαιου εξοπλισμου και πολλες φορες απαραιτητων υλικων, ακομα και πολυ απλων οπως προστατευτικα γαντια. Προβληματα που δεν αφορουν μονο το προσωπικο αλλα τις συνεπειες τους τις πληρωνουν και οι ασθενεις.

Το Υπουργειο Υγειας και κατ'επεκταση η κυβερνηση εδειξε και δειχνει τις προθεσεις της. Περα απο καποια μπαλωματα δεν ειναι διατεθειμενη να διαθεσει τα απαραιτητα κονδυλια για να λυσει πραγματικα τα προβληματα. Τα "χονδρα" λεφτα της κυβερνησης δεν προοριζονται για τους εργαζομενους των νοσοκομειων ή για την "υγεια" μας αλλα προσφερονται πλουσιοπαροχα "εις υγεια" των βιομηχανων, των ξενοδοχων και για το ενιαιο αμυντικο δογμα "τους".

Οι γιατροι, οι τεχνολογοι και οι νοσοκομοι θα επρεπε απο την αρχη να βαλουν πιεση στη ηγεσια των κλαδων τους για να απαντησουν στην αδιαφορια και κοροϊδια του Υπουργειου με δυναμικα μετρα. Μονο με αυτο το τροπο μπορουν να εξαναγκασουν την κυβερνηση να ικανοποιησει τα αιτηματα τους.

Μυριανθη Λοΐζου

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Δολοφονος ειναι ο καπιταλισμος

Τον τελευταιο καιρο δεν περνα μερα σχεδον που να μη διαβασουμε στις εφημεριδες ή να μην ακουσουμε στην τηλεοραση πως η αστυνομια ''προεβη σε συλληψεις νεαρων προσωπων για χρηση ναρκωτικων'' ή για ''καλλιεργεια φυτου χασις στη γλαστρα'' κλπ. Δινει και παιρνει η ανευθυνη αρθρογραφια, δημοσιευονται ονοματα μαθητων και ολοι κρουουν τον κωδωνα του κινδυνου για εισβολη ναρκωτικων στα σχολεια. Στο Φιλελευθερο 19/5 η αστυνομια δηλωνε πως η Υπηρεσια Διωξης Ναρκωτικων (ΥΔΙΝ) ειναι η μονη που εργαζεται κατα των ναρκωτικων.

Το ζητημα των ναρκωτικων παρουσιαζεται απο την αστυνομια επιτηδες σαν η "μαστιγα της εποχης", την στιγμη που εγκληματα στα οποια ενεχεται η ιδια η αστυνομια, οπως παραδεχτηκε ο ιδιος ο Κληριδης, μενουν "ανεξιχνιαστα", οπως φονοι, λαθρεμποριο, βασανισμοι πολιτων, μασατζιδικα κλπ. Συμφωνα με τον ψυχιατρο Κ. Βερεσιε, διευθυντη του κεντρου αποτοξινωσης ΚΕΝΘΕΑ *"η αστυνομια συλλαμβανει χρηστες χωρις σοβαρο λογο, μονο και μονο για να δημιουργησει εντυπωσεις μεγαλων επιτυχιων".*

Για τον πιο πολυ κοσμο ομως η σωστη ενημερωση ειναι ανυπαρκτη και παραμενει στο σκοταδι τρομοκρατημενος επικροτωντας τις ''γενναιες'' επιδρομες της αστυνομιας γιατι νομιζει πως αυτη η καταστολη θα προστατεψει αυτους και τα παιδια τους απο τον "αργο θανατο" των ναρκωτικων.

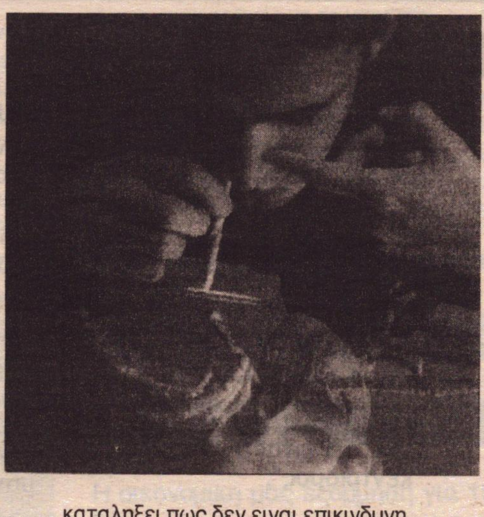

Γιατι οι ανθρωποι παιρνουν ναρκωτικα; Ο κυριος και πιο σημαντικος λογος ειναι για να ξεφυγουν απο τη μιζερια της καθημερινοτητας, απο τη συντριβη των ονειρων, απο την αθλια πραγματικοτητα. Σε χωρες οπου η χρηση των ναρκωτικων ειναι πλατια διαδεδομενη μεσα στη νεολαια για πολλα χρονια, οι στατιστικες δειχνουν πως οσο πιο πολυ βαθαινει η οικονομικη κριση, οσο πιο πολυ στενευουν τα περιθωρια για δημιουργικοτητα, οσο πιο πολυ συνθλιβονται τα ονειρα της νεολαιας, τοσο περισσοτερο αυξανονται οι θανατοι απο νοθευμενα ναρκωτικα και τοσο πιο ευκολα η αθλια πραγματικοτητα παραχωρει τη θεση της στην τεχνητη ευφορια.

Τα νομιμα

Οι Ινδιανοι της Αμερικης χρησιμοποιουσαν την κοκα καθως και πολλες αλλες φυλες και κοινωνιες χρησιμοποιουσαν παρομοιες ουσιες χωρις βεβαια αυτο να αποτελει κοινωνικο προβλημα και χωρις να αποκαλουνται πρεζακιδες! Ακομα και στην Κυπρο μεχρι τον Β' Παγκοσμιο Πολεμο οταν οι Αγγλοι απαγορευσαν την καλλιεργεια της, ο κοσμος ειχε στις αυλες του φυτα ινδικης κανναβης. Ολες οι μελετες της καναβης εχουν καταληξει πως δεν ειναι επικινδυνη. Κανενας δεν πεθαινει επειδη απλα καπνιζει χασις ή μαριχουανα, ενω χιλιαδες πεθαινουν απο το αλκοολ και τη νικοτινη ή ακομα και απο τα βαλιουμ που εντελως νομιμα δινουν οι γιατροι σε οσους δεν ειναι απολυτα προσαρμοσμενοι στο συστημα.

Ομως το αλκοολ π.χ. έχει μια εδραιωμενη αγορα και οι κυβερνησεις εισπρατουν εκατομμυρια καθε χρονο απο τους φορους. Το τι ειναι νομιμο ή παρανομο καθοριζεται απο τα συμφεροντα της αρχουσας ταξης. Ας μην ξεχνουμε την ποτοαπαγορευση στην Αμερικη και την Βρετανικη Εταιρια Ανατολικων Ινδιων που εκανε ''νομιμο'' εμποριο οπιου στην Κινα. Το 1989 η εφημεριδα Financial Times ειχε υπολογισει πως η παραγωγη ψυχοφαρμακων ειναι η πιο κερδοφορα απο καθε αλλη νομιμη επιχειρηση.

Η χημικη αναλυση των ''ναρκωτικων'' ουσιων δεν εχει τιποτα που να τις κανει πιο επικινδυνες απο τη νικοτινη, την καφεϊνη, τα συντηρητικα στα τροφιμα, τα φυτοφαρμακα που τρωμε καθε μερα στη σαλατα μας, τον αμιαντο, τη ραδιενεργεια, ή τη μολυνση του αερα που αναπνεουμε. Αυτο που μετατρεπει τις ουσιες αυτες σε θανατο ειναι η κοινωνικη πρακτικη. Απο αυτη την αποψη τα ναρκωτικα ειναι ιδια μεταξυ τους ακομα και η αθωα μαριχουανα. Οδηγουν στην εξατομικοποιηση, στην αποξενωση απο την πραγματικοτητα και στην αδυναμια να ξεχωρισεις, να αντισταθεις και να πολεμησεις αυτο που σε συνθλιβει και σε καταπιεζει.

Επειδη το εμποριο ναρκωτικων αποτελει μια τρομερα κερδοφορα επιχειρηση, η παραγωγη και η διακινηση τους γινεται απο εμπορους τοσο σεβαστους οσο και οι αλλοι βιομηχανοι και ελεγχεται απο κρατικους μηχανισμους οπως οι μυστικες υπηρεσιες και η αστυνομια. Δεν ειναι τυχαιο που οι μεγαλοι εμποροι δεν συλλαμβανονται σχεδον ποτε παρα μονο καποιοι φουκαραδες χρηστες ή ταλαίπωρα βαπορακια.

Αποποινικοποιηση

Για την αρχουσα ταξη η λυση στα ναρκωτικα ειναι η αγρια καταστολη γιατι ειναι η πιο φτηνη λυση. *"Η καλυτερη μεθοδος προληψης ειναι η καταστολη"* δηλωνει ο Διοικητης της ΥΔΙΝ Σ. Χαραλαμπους. Ειναι σιγουρα πιο φτηνη απο ενα κεντρο αποτοξινωσης, παρολο που ουτε τα κεντρα αποτοξινωσης ειναι η λυση αφου η προσπαθεια που γινεται εκει ειναι η ενσωματωση στην ιδια κοινωνια που τους οδηγησε αρχικα στα ναρκωτικα.

Στην αστυνομικη καταστολη, προτεινουμε την αποποινικοποιηση γιατι ποτέ η αστυνομευση και η καταστολη δεν ελυσαν κανενα προβλημα, γιατι οπου εγινε αποποινικοποιηση της χρησης ναρκωτικων επεσαν κατακορυφα οι θανατοι απο υπερβολικη δοση και γιατι σπαει και ο μυθος της ''παρανομιας'' που σε μερικους δημιουργει ατμοσφαιρα και ψευδαισθησεις οτι πανε κοντρα στο συστημα.

Ομως η αποποινικοποιηση δεν μπορει να ειναι παρα μια συμβατικη βοηθεια και λυση. Η οργανωμενη παλη για την ανατροπη της κοινωνιας που μεσα απο την απελπισια οδηγει στους τεχνητους παραδεισους, ειναι αναποφευκτα η λυση. Σε μια κοινωνια οπου η καθημερινοτητα δεν σε τρελαινει, το μελλον δεν σε τρομοκρατει και η δημιουργικοτητα σου εχει χωρο για να εκφραζεται, αν καποιοι θελουν να καπνισουν ενα τσιγαρλικι, θα μπορουν να το κανουν χωρις να δημιουγειται κοινωνικο προβλημα, οπως θα πιναμε μερικα "σφηνακια" με συντροφια στην μπυραρια.

Τζενη Αλβανου

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

Μαρξισμος '96 της ΟΣΕ

Πραγματοποιηθηκε και φετος με μεγαλη επιτυχια το τριημερο «Μαρξισμος '96» που οργανωσε η ΟΣΕ (αδελφη αργανωση της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα) στις 17-18-19 Μαη στο Πολυτεχνειο.

Μεσα στην σιωπη της υπολοιπης αριστερας για τις ιδεες του Μαρξ, το τριημερο του Μαρξισμου εχει καθιερωθει σαν η μεγαλυτερη μαρξιστικη εκδηλωση που γινεται στην Ελλαδα.

Φετος οι αιτησεις συμμετοχης ξεπερασαν τις 1,200. Σ'ενα συνολο 64 συζητησεων εγιναν περιπου 500 παρεμβασεις. Οι συζητησεις καλυψαν 16 κυκλους θεματων, χωρισμενους σε πεντε βασικες ενοτητες. Στην διαρκεια του τριημερου εικοσι τρεις συντροφοι και συντροφισες αποφασισαν να γινουν μελη της ΟΣΕ, ενω απο το Μαρξιστικο βιβλιοπωλειο αγοραστηκαν βιβλια αξιας 460,000 δρχ!

Κυριο χαρακτηριστικο του Μαρξισμου ηταν η ζωντανη πολιτικη κουβεντα σ'ολες τις συζητησεις. Στην συζητηση για το Μαη του '36 στην Θεσσαλονικη οταν ο Γρηγορης Πασαλιδης, μελος της τοτε Απεργιακης Επιτροπης, περιεγραψε πως εζησε τα γεγονοτα, ολοκληρο το αμφιθεατρο σηκωθηκε ορθιο ξεσπωντας σε χειροκροτηματα.

Επισης μεγαλο ενδιαφερον ειχε η συζητηση της ενοτητας «οι μυθοι του ρεφορμισμου». Η Νικη Σελαρς απο την αδελφη οργανωση στην Ιταλια ανοιξε τη συζητηση «Η νικη της αριστερας στην Ιταλια», περιγραφοντας την εργατικη αντισταση που γκρεμισε τον Μπερλουσκονι αλλα και τα αδιεξοδα του κυβερνητικου συνασπισμου της «Κεντροαριστερας». Το ενδιαφερο ακομη τραβηξαν οι συζητησεις οπως «Μαρξισμος και Επαναστατικο κομμα», «Η κριση στη υγεια», «Παιδεια: η αγορα δεν ειναι λυση», « Ειναι οι εθνικες διαφορες ισχυροτερες απο τις ταξικες;», «Ελλαδα - Τουρκια: συγκρουση υποϊμπεριαλισμων», «Ρατσισμος: φταινε τα γονιδια ή ο καπιταλισμος;».

Στην συζητηση «Γιατι παλευουμε για ανοικτα συνορα» οταν ο Ροναλντ Μακαρθι, απο την οργανωση Φιλιππινεζων μεταναστων, τονισε πως: «ο αγωνας για την νομιμοποιηση των μεταναστων μεσα απο τα συνδικατα ειναι αναγκαιος οσο ποτε» ολο το αμφιθεατρο φωναξε αντιρατσιστικα συνθηματα. Επισης μεγαλη συμμετοχη ειχαν τα θεματα εισαγωγης στη θεωρια του Μαρξισμου, οπως «τι ειναι ταξη», «Απο που προερχονται οι ιδεες και πως αλλαζουν», «Η θεωρια του Μαρξ για την υπεραξια και τις κρισεις», «Τι ειναι διαλεκτικη;», «Τι ειναι ο ιστορικος υλισμος;», «Η καταγωγη του ανθρωπου» και αλλα.

Το αποκορυφωμα του τριημερου ηταν στη τελικη κεντρικη συγκεντρωση με θεμα «Εργατικη εξουσια - Διεθνισμος». Οταν οι ομιλητες απο την ΟΣΕ και την Εργατικη Δημοκρατη εβαλαν την προοπτικη οτι μπροστα στη φτωχια, την ανεργια, τους εθνικιστικους πολεμους, την αναβιωση του ρατσισμου και φασισμου, που φερνει η κριση του καπιταλισμου, η απαντηση ειναι η επανασταση και ο σοσιαλισμος, ειναι η εργατικη εξουσια και ο διεθνισμος, εκατονταδες αγωνιστες του σοσιαλισμου με τα χερια υψωμενα σε γροθια τραγουδησαν την «Διεθνη» δηλωνοντας ετσι την πιστη τους στην παλη γι'αυτη την προοπτικη.

Η μεγαλη επιτυχια του Μαρξιστικου τριημερου ειναι η πιο ζωντανη αποδειξη για την επικαιροτητα των ιδεων του Μαρξ. Δειχνει οτι εκατονταδες αγωνιστες της εργατικης ταξης και της νεολαιας αναζητουν σημερα τις επαναστατικες ιδεες του Μαρξ και του Λενιν σαν ιδεολογικα οπλα που οχι μονο μπορουν να εξηγησουν τα αδιεξοδα αυτης της κοινωνιας αλλα δειχνουν και το τροπο που μπορουμε να την αλλαξουμε.

Μαρια Κωνσταντινου

Απο τις εκδηλωσεις της Εργατικης Δημοκρατιας

Την περιοδο των εκλογων η Εργατικη Δημοκρατια οργανωσε με επιτυχια τρεις συζητησεις, στη Λευκωσια με συμμετοχη της Ελενης Μαυρου, Γ.Γ. της ΕΔΟΝ και υποψηφιας βουλευτη του ΑΚΕΛ (φωτο δεξια), στη Λεμεσο και στο Δαλι.

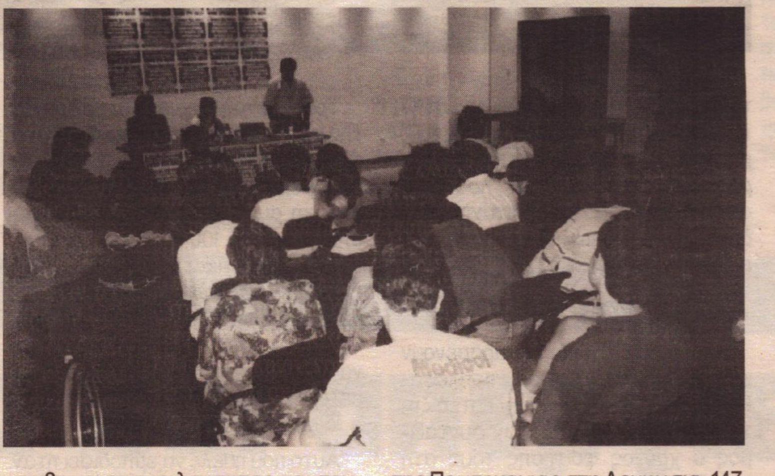

Εξαιρετικη ανταποκριση βρηκε και η Εργατικη Δημοκρατια του Μαη. Τυπωθηκε σε 1500 φυλλα την Πρωτομαγια και εξαντληθηκε πριν το προεκλογικο συλλαλητηριο του ΑΚΕΛ στη Λευκωσια οποτε και βγηκε δευτερη εκδοση.

Η οργη και η αγανακτηση για την κυβερνηση της λιτοτητας, του σοβινισμου και της τρομοκρατιας ηταν φανερη σε καθε εκδηλωση που παρεμβηκαμε. Με τα συνθηματα: μαυρο στα κομματα της συγκυβερνησης - να μην περασουν οι πραξικοπηματιες στη βουλη, να φυγει η κυβερνηση της λιτοτητας και του σοβινισμου, και το μελλον μας δεν ειναι ο καπιταλισμος - ειναι η επανασταση και ο σοσιαλισμος, το πουλημα της Εργατικης Δημοκρατιας μετατρεπονταν σε πραγματικο πανηγυρι. Η ανταποκριση του κοσμου ηταν φανταστικη.

Πουληθηκαν: 160 φυλλα στη πορεια της Πρωτομαγιας στη Λευκωσια, 147 στη Λεμεσο, 24 στη πορεια στη Λακαταμια. Αλλα 34 φυλλα δοθηκαν στις πλατειες Λευκωσιας και Λεμεσου, 29 στην ΕΣΕΛ, 9 στο τσιμεντοποιειο Βασιλικου, 110 στη συναυλια για τα 70χρονα του ΑΚΕΛ, 20 στο προεκολογικο συλλαλητηριο των Κερυνειωτων, 182 στο συλλαλητηριο της Λαρνακας, 340 της Λεμεσου, 208 της Λευκωσια ενω αρκετες ακομα δοθηκαν σε χωρους δουλειας, στο πανεπιστημιο, κολλεγια, και αλλου.

Μαζευτηκαν ακομα 237 λιρες σαν ενισχυση στα πουληματα και τις συζητησεις που οργανωσε η Εργατικη Δημοκρατια για τις εκλογες, στη Λευκωσια και Λεμεσο, ενω αλλες 75 λιρες ηταν τα βιβλια που πουληθηκαν απο τα τραπεζακια που ειχαμε στησει σε αυτες τις εκδηλωσεις. Τεσσερεις νεοι συντροφοι ενταχθηκαν στην οργανωση κατα τη διαρκεια αυτων των παρεμβασεων.

Αυτα μαρτυρουν οχι μονο την διψα που υπαρχει για επαναστατικες ιδεες αλλα και την διαθεση μεσα στους εργαζομενους και κυριως τη νεολαια. Σ' αυτη τη διαθεση ειναι που στηριζεται η Εργατικη Δημοκρατια, για να την παρει και να την επιστρεψει πισω εμπλουτισμενη με τις ιδεες της επαναστασης και του σοσιαλισμου.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

5/6: Το κομμουνιστικο μανιφεστο

12/6: Γαλλια 1936

19/6: Ειναι τα ΜΜΕ παντοδυναμα;

26/6:Ναρκωτικα: εμπορος ειναι ο καπιταλισμος

3/7 Τι ειναι ο "κεντρισμος";

Πυρηνας Αγλαντζιας

Συνεδριαζει καθε Πεμπτη στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 7:15μμ

6/6: Ειναι τα ΜΜΕ παντοδυναμα;

13/6: Το κομμουνιστικο μανιφεστο

20/6: Γαλλια 1936

27/6: Τι ειναι ο "κεντρισμος";

4/7:Ναρκωτικα: εμπορος ειναι ο καπιταλισμος

Πυρηνας Στροβολου

Συνεδριαζει στο Στροβολο, οδος Πτολεμαΐδας ωρα 7:00 μ.μ.

5/6: Ειναι τα ΜΜΕ παντοδυναμα;

12/6: Τι ειναι ιστορικος υλισμος

19/6:Ναρκωτικα: εμπορος ειναι ο καπιταλισμος

26/6:Το κομμουνιστικο μανιφεστο

3/7 Τι ειναι ο "κεντρισμος";

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Παρασκευη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

7/6:Το κομμουνιστικο μανιφεστο

14/6: Συμμετεχει στο διημερο της οργανωσης

21/6 : Ειναι τα ΜΜΕ παντοδυναμα;

28/6: Γαλλια 1936

5/7: Ναρκωτικα: εμπορος ειναι ο καπιταλισμος

εργατικη δημοκρατια

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα
της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»
Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
Fax - τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ___________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ___________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Γαλλια '36

Τα αδιεξοδα του Λαϊκου Μετωπου

Το ΑΚΕΛ υποστηριζει την αναγκη δημιουργιας ενος μετωπου με κομματα οπως την ΕΔΕΚ το ΚΕΔ και το ΔΗΚΟ ή καποιο κομματι του αν αυτο διαφοροποιηθει απο την συγκυβερνηση, σαν την μονη ρεαλιστικη προοπτικη για να φυγει η κυβερνηση Κληριδη στις επομενες προεδρικες εκλογες.

Η ταχτικη του Λαϊκου Μετωπου (οπως εχει καθιερωθει ιστορικα να ονομαζονται τετοιου τυπου συνεργασιες), και οι εκλογικες συνεργασιες με δεξια κομματα εχουν δοκιμαστει ξανα απο το ΑΚΕΛ στην Κυπρο, καθως και απο αλλα κομμουνιστικα κομματα σε αλλες χωρες και εχουν οδηγησει σε αδιεξοδο.

Το Λαϊκο μετωπο

Το Κομμουνιστικο Κομμα της Γαλλιας ηταν το πρωτο που ακολουθησε την ταχτικη του Λαϊκου Μετωπου πριν απο 62 χρονια.

Στις αρχες της δεκαετιας του '30, η Γαλλια περνουσε μεσα απο μια βαθεια οικονομικη κριση, την ιδια που μαστιζε τις περισσοτερες καπιταλιστικες χωρες. Το Φεβραρη του '34 φασιστικες και φιλομοναρχικες οργανωσεις επιχειρησαν πραξικοπημα για να ανατρεψουν την κυβερνηση του ριζοσπαστικου κομματος. Αν και απετυχαν, καταφεραν να επιβαλουν την παραιτηση της κυβερνησης.

Η ηγεσια της CGT, προσκειμενη στο Σοσιαλιστικο κομμα, κατω απο την πιεση της βασης αναγκαστηκε να καλεσει μια «ημερα αντιφασιστικης δρασης για την υπερασπιση των πολιτικων ελευθεριων». Η CGT- U, προσκειμενη στο Κομμουνιστικο κομμα, δηλωσε κι'αυτη συμμετοχη αλλα καλεσε ξεχωριστη απεργιακη συγκεντρωση.

Η επιτυχια της απεργιας και της πορειας ξεπερασε καθε προσδοκια. Οι απεργοι υπολογιζονται οτι ξεπερασαν τα 4,5 εκατομμυρια εργατες. Οι δυο ξεχωρες πορειες του Σοσιαλιστικου και του Κομμουνιστικου κομματος ενωθηκαν, αναγκαζοντας τις ηγεσιες των δυο κομματων να βαδισουν μαζι, για πρωτη φορα μετα απο χρονια, ενω εκατονταδες εργατες φωναζαν «ενοτητα- ενοτητα».

Ετσι τον Ιουλιο οι Σοσιαλιστες και οι Κομμουνιστες υπογραφουν ενα κοινο συμφωνο συνεργασιας, ενω τον Οκτωβρη του '34 ο Γ.Γ. του Κομμουνιστικου Κομματος προτεινει την επεκταση του συμφωνου για να συμπεριλαβει και τους Ριζοσπαστες εγκαινιαζοντας ετσι την πολιτικη του Λαϊκου Μετωπου.

Στις 3 του Μαη του '36 εκατονταδες χιλιαδες εργατες πανηγυριζαν τη σαρωτικη εκλογικη νικη του Λαϊκου Μετωπου. Η νικη του αντανακλουσε την επιθυμια της εργατικης ταξης για αλλαγη, ομως τα κομματα του Λαϊκου Μετωπου, εγκλωβισμενα μεσα στην λογικη των κοινοβουλευτικων συμμαχιων δεν ειχαν σκοπο να συγκρουστουν με την αρχουσα ταξη.

Εργατικη Εκρηξη

Οι εργατες στην ουσια βρισκονταν μιλια πιο μπροστα απο τους ηγετες τους. Λιγες μερες μετα την νικη του Λαϊκου Μετωπου ξεσπασαν απεργιες και καταληψεις σε καθε χωρο δουλειας. Οπλισμενοι και με την αυτοπεποιθηση της εκλογικης νικης αρχισαν να διεκδικουν απο μονοι τους αυξησεις και μειωση ωρων εργασιας. Το κινημα των καταληψεων ξεκινησε. Συμφωνα με επισημες στατιστικες μονο για τον μηνα Ιουνη συμμετειχαν 1.830.938 απεργοι σε 12.142 απεργιακες κινητοποιησεις. Οι κοκκινες σημαιες κυμματιζαν στις πυλες των κατειλημενων εργοστασιων και η Διεθνης τραγουδιοταν απο χιλιαδες στις διαδηλωσεις.

Η πρωτη κινηση της κυβερνησης του Λαϊκου Μετωπου ηταν να υποσχεθει οτι τα αιτηματα θα ικανοποιουνταν σε «συντομο χρονικο διαστημα» και με αλλεπαλληλες ανακοινωσεις καλουσε τους εργατες να σταματησουν τις κινητοποιησεις.

Οι συνεχεις εκκλησεις επεφταν στο κενο. Οι εργατες συνεχιζαν, ξεροντας οτι ο μονος σιγουρος τροπος να κερδισουν αυτα που ζητουσαν - μεγαλες αυξησεις, θεσμοθετηση συλλογικων συμβασεων, αναγνωριση συνδικατων απο την εργοδοσια, μειωση ωρων εργασιας και πληρωμενη αδεια για διακοπες, - ηταν οι απεργιες και οι καταληψεις.

Οι απεργιες και οι καταληψεις ειχαν αγγιξει σχεδον καθε χωρο δουλειας. Οι βιομηχανοι αναζητουσαν επειγοντως μια *«συμφωνια για την εκτονωση της αναταραχης στην οικονομια»*.

Απο την αλλη μερια η ηγεσια της CGT εβλεπε οτι το κυμα των καταληψεων ειχε τοσο εξαπλωθει που ο ελεγχος του απο τα πανω γινοταν μερα με την ημερα πιο δυσκολος. Κατω απο την πιεση τα αφεντικα στις 7 του Ιουνη υπεγραψαν την συμφωνια της Ματινιον με την οποια παραχωρουσαν αυξησεις, αναγνωριση των συνδικατων και των συνδικαλιστικων εκπροσωπων σε καθε χωρο δουλειας, και πληρωμενη αδεια για διακοπες - για πρωτη φορα στην ιστορια του εργατικου κινηματος, ενω αναλαμβαναν τη δεσμευση οτι δεν θα γινει καμμια διωξη σε βαρος των απεργων. Παραλληλα οι ηγεσιες των συνδικατων αναλαβαν να πεισουν τους εργατες να επιστρεψουν στις δουλειες τους.

Ομως χιλιαδες εργατες αγνοησαν την συμφωνια και συνεχιζαν τις απεργιες απαιτωντας πραγματα που ξεπερνουσαν αυτα που εδινε η συμφωνια. Δηλωναν πως δεν επροκειτο να περιμενουν τη βουλη να αναγκασει τους εργοδοτες να αποδεχθουν τα αιτηματα τους, και πως δεν θα σταματουσαν αν δεν επαιρναν στο χερι οσα διεκδικουσαν.

Πανω απο 700 αντιπροσωποι συγκεντρωθηκαν σε μια προσπαθεια να δημιουργησουν ενα συντονιστικο διεργοστασιακο οργανο το οποιο αποφασισε τη συνεχιση της απεργιας και απειλουσε με μεγαλυτερη κλιμακωση των καταληψεων, με στοχο την κρατικοποιηση των μεγαλων βιομηχανιων και το περασμα της λειτουργιας τους στους εργατες.

Η κυβερνηση του Λαϊκου Μετωπου εμοιαζε να τα εχει χαμενα. Στις 11 του Ιουνη η βουλη σε μια συντομη συνεδριαση ψηφισε τους νομους για πληρωμενες διακοπες και τις συλλογικες συμβασεις. Η ηγεσια της CGT ζητησε αμεσως να σταματησουν οι απεργιες και οι καταληψεις, ενω την ιδια ωρα η κυβερνηση κινητοποιουσε τον στρατο και την αστυνομια. Ο σοσιαλιστης υπουργος Εσωτερικων ανακοινωσε οτι: *«η κυβερνηση δεν θα ανεχοταν αλλο τις καταληψεις εργοστασιων»*. Ο Γ.Γ. του ΚΚΓ δηλωνε πως: *«Αυτη τη στιγμη δεν μπαινει θεμα για την εργατικη ταξη και το Κομμα να διεκδικησει την εξουσια»* ενω το συνθημα του *«πρεπει να ξερουμε πως να κλεινουμε μια απεργια»* εγινε καραμελλα στους λογους ολων των συνδικαλιστων.

Παρισι 1936

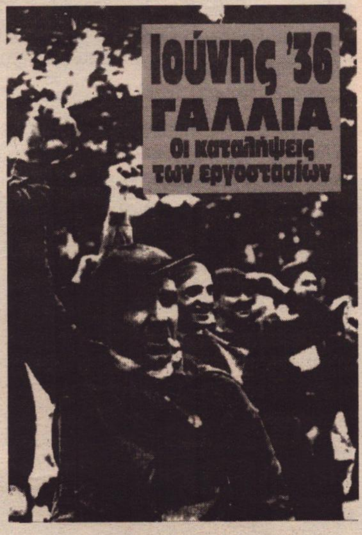

Μολις κυκλοφορησε απο τις εκδοσεις Εργατικη Δημοκρατια. Μπορειτε να το προμηθευτειτε απο το βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας ή τα τραπεζακια που πουλιεται η εφημεριδα

Προοιμιο Επαναστασης

Ολα οσα κερδισαν οι Γαλλοι εργατες ηταν πολυ σημαντικα, ομως ο Ιουνης του '36 ηταν κατι πολυ περισσοτερο απο ενα αθροισμα κατακτησεων. Οι καταληψεις εδωσαν αλλη διασταση στο κινημα. Τα εργοστασια ηταν κατω απο τον ελεγχο των εργατων. Οι ηγεσιες των συνδικατων ειχαν ξεπεραστει απο το μαζικο κινημα. Η καταληψη γινοταν κεντρο δρασης, χωρος οπου οι εργατες μαζευονταν, συζητουσαν αποφασιζαν και κερδιζαν την συμπαρασταση. Τον υπολοιπο χρονο οργανωναν θεατρικες παραστασεις και χορευτικες βραδιες.

Οι απεργοι της μεταλλοβιομηχανιας Hotchkiss κινητοποιηθηκαν στην κατευθυνση της οργανωσης ενος δικτυου των εργατων στους χωρους δουλειας που θα συνδεε τα εργοστασια με ενα οργανο που θα θυμιζε Σοβιετ.

Ο Ιουνης του '36 ειχε και μια αλλη επιδραση, εξω απο την ιδια την Γαλλια. Στις Γαλλικες αποικιες οι ντοπιοι εργατες ενοιωσαν αμεσως οτι ηταν η ωρα να ξεσηκωθουν στο πλευρο των γαλλων συντροφων τους και να αμφισβητησουν την ιμπεριαλιστικη κυριαρχια. Ετσι ειχαμε συγκρουσεις απεργων με την αστυνομια στο Αλγερι, στα ορυχεια φωσφορου στο Μαροκο. Στη Βρεττανια ειχαμε περιπτωσεις καταληψεων των γραφειων απο δημοσιους υπαλληλους. Στο Βελγιο οι ανθρακωρυχοι αποτελεσαν τον σπινθηρα για να απλωσει η φλογα των νικηφορων απεργιων και καταληψεων.

Τον Ιουνιο του '36 οι δυνατοτητες μιας εργατικης επαναστασης που θα μπορουσε να απλωσει σε ολη την Ευρωπη και να βαλει φραγμο στο φασισμο και στον πολεμο ηταν υπαρκτες.

Οι μαζικες απεργιες, που δημιουργησαν νεα οργανα εξουσιας, που ξεπερνουσε κατα πολυ τους απλους οικονομικους στοχους, ηταν το προοιμιο μιας εργατικης επαναστασης.

Ενιαιο Μετωπο

Ο Τροτσκι ηταν η μονη φωνη που εβαζε καθαρα το ζητημα της σοσιαλιστικης επαναστασης και επεκρινε την ταχτικη του Λαϊκου Μετωπου. Αντιπροτεινε το Ενιαιο Μετωπο απο τα κομματα και τις οργανωσεις της εργατικης ταξης σε αντιθεση με τη συνεργασια με αστικα κομματα.

Το Ενιαιο Μετωπο δεν ηταν παρα μια συμφωνια στην πραξη προκειμενου να επιτευχθουν συγκεκριμενοι στοχοι, ενω το Λαϊκο Μετωπο κατεληγε σ'ενα κοινο εκλογικο προγραμμα και στην υποστηριξη μιας αστικης κυβερνησης. Το Ενιαιο Μετωπο απαιτουσε πληρη ιδεολογικη ανεξαρτησια και δυνατοτητα κριτικης ενω το Λαϊκο Μετωπο σχεδον απεκλειε κατι τετοιο.

Το Ενιαιο Μετωπο των εργατων δεν ηταν υποχρεωμενο να συμβιβαζεται με τους Ριζοσπαστες, αλλα ειχε στοχο να χρησιμοποιηθει σαν οπλο για να οργανωσει τον αγωνα των μαζων εναντια στον φασισμο. Αυτο σημαινε οτι επρεπε να παρθουν ριζικα μετρα οπως το να οργανωθει εργατικη πολιτοφυλακη, δηλαδη να εξοπλιστουν οι εργατες. Και φυσικα δεν θα περιοριζε τον αγωνα τους μεσα στα καπιταλιστικα πλαισια αλλα θα τον προχωρουσε και εναντια στον ιδιο τον καπιταλισμο γιατι οπως εγραφε ο Τροσκι, *«αν δεν καταλαβει την εξουσια η εργατικη ταξη, αναποφευκτα θα το κανουν οι φασιστες»*.

Πισωγυρισμα

Ο Τροτσκι επιβεβαιωθηκε. Για το Κομμουνιστικο Κομμα η παλη για τον σοσιαλισμο δεν ηταν της ωρας και «αναβαλλετο» συνεχως. Τον Μαρτη του '37 ο σοσιαλιστης υπουργος εσωτερικων διεταξε την αστυνομια να πυροβολησει εναντια στους διαδηλωτες που προσπαθουσαν να διαλυσουν συγκεντρωση των φασιστων, σκοτωνοντας εξη αντιφασιστες.

Τη διετια του 1937-38 οι καπιταλιστες, μαζι με την κυβερνηση του Λαϊκου Μετωπου και με την βοηθεια της ηγεσιας του Κομμουνιστικου και Σοσιαλιστικου Κομματος και των συνδικατων πηραν πισω πολλες απ'τις κατακτησεις του Ιουνη του '36.

Η κυβερνηση του Λαϊκου Μετωπου αρνηθηκε ακομη να στειλει πολεμικο υλικο και αεροσκαφη στην κυβερνηση του Λαϊκου Μετωπου στην Ισπανια μετα τους εκβιασμους απο τους Ριζοσπαστες οτι θα αποχωρησουν απο την κυβερνηση, ανοιγοντας ετσι τον δρομο για να επικρατησει η φασιστικη ανταρσια του Φρανκο.

Παρολη τη βοηθεια και τη συνεργασια που εδωσε η κυβερνηση του Λαϊκου Μετωπου στους καπιταλιστες, αυτοι δεν συγκινηθηκαν, στις εκκλησεις της κυβερνησης και δεν την στηριξαν. Η χωρα μπηκε σε οικονομικη κριση, η ροη κεφαλαιων προς το εξωτερικο πολλαπλασιαστηκε και η πρωτη κυβερνηση Λαϊκου Μετωπου παραιτηθηκε κατω απο την πιεση της Γερουσιας οπου κυριαρχουσε η δεξια.

Σε ολοκληρη την περιοδο του Λαϊκου Μετωπου οι Κομμουνιστες και οι Σοσιαλιστες ηγετες των εργατων ηταν αντιθετοι σε καθε συγκρουση. Ετσι ομως οι εργατες φθειρονταν απ'την αβεβαιοτητα και την κοπωση.

Παρ ολα αυτα αντισταθηκαν και αυτη τη φορα στην αντεπιθεση των αφεντικων με απεργιες και καταληψεις. Αυτη τη φορα ομως οι απεργιες ηταν αμυντικες και αποσπασματικες.

Η πολιτικη του Λαϊκου Μετωπου υπονομευσε την ενεργητικοτητα των εργατων και εδωσε χερι βοηθειας στην Δεξια. Η πολιτικη της συνεργασιας των τάξεων, εδωσε το «φιλι της ζωης» στους χρεωκοπημενους ηγετες των Ριζοσπαστων. .

Αυτο που εφταιγε για την ηττα του Ιουνη του '36 ηταν οτι τα κομματα που ειχαν επιρροη και ριζες στην εργατικη ταξη, το Σοσιαλιστικο και το Κομμουνιστικο κομμα ηταν ρεφορμιστικα. Δεν ηθελαν την επανασταση, αντιθετα εκαναν τα παντα για να περιορισουν την εργατικη εκρηξη στα κοινοβουλευτικα ορια της συνεργασιας με τους αστους.

Η ταχτικη του Λαϊκου Μετωπου εδειξε το τραγικο αδιεξοδο της οδηγωντας τους εργατες στην ηττα. Σε λιγο οι φασιστες θα κυριαρχουσαν σε ολοκληρη την Ευρωπη.

Νικος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Ο ακροδεξιος ηγετης του κομματος «Λικουντ» Μπενζαμιν Νετανιαχου κερδισε με οριακη πλειψηφια, 50.4% εναντι 49.5% του πρωθυπουργου της κυβερνησης του Εργατικου κομματος, Σιμον Περες στις εκλογες στο Ισραηλ.

Η καμπανια του Νετανιαχου στο εξωτερικο ηταν γυρω απ΄το συνθημα «ασφαλεια και ειρηνη». Ομως, στο Ισραηλ ελεγε αλλα. Υποστηριζε οτι δεν προκειται να αποχωρησουν τα ισραηλινα στρατευματα απ' την Χεβρωνα, την Παλαιστινιακη πολη οπου 400 περιπου εποικοι τρομοκρατουν πανω απο 100.000 Αραβες

Ο Νετανιαχου απειλει με νεο κυκλο καταπιεσης τους Παλαιστινιους

Αμεσως μετα την εκλογη του, δεν απεκλεισε να κλεισει τα γραφεια της Οργανωσης για την Απελευθερωση της Παλαιστινης (ΟΑΠ) στην Ιερουσαλημ και επανελαβε οτι το Ισραηλ δεν θα αποχωρησει απ' τα Υψωματα του Γκολαν, που αρπαξε απ' τη Συρια στον πολεμο του 1967.

Πρεκλογικα απειλουσε οτι θα εγκαταστησει περιπου μισο εκατομμυριο εποικους στα κατεχομενα της Δυτικης Οχθης, εκει που οι Παλαιστινιοι ελπιζουν να φτιαξουν το δικο τους κρατος, και οτι οι «ισραηλινες» δυναμεις ασφαλειας και οι μυστικες υπηρεσιες θα εχουν ξανα το ελευθερο να δρουν ανενοχλητες στα κατεχομενα.

Η εφημεριδα «Φαινανσιαλ Ταιμς» εγραφε μια μερα πριν τις εκλογες πως, «αν το Ισραηλ ηταν μια οποιαδηποτε αλλη χωρα ο Περες θα ειχε εξασφαλισει ανετη εκλογικη νικη».

Ομως, το κρατος του Ισραηλ δεν ειναι σαν οποιοδηποτε αλλο κρατος. Φτιαχτηκε το 1947 κλεβοντας τη γη των Παλαιστινιων, για να μπορεσουν οι ιμπεριαλιστες να ελεγχουν τα πετρελαια στη Μ. Ανατολη.

Αυτο που ακολουθησε ηταν ενα κυμα «εθνικης εκκαθαρισης» και αγριων σφαγων των Παλαιστινιων. Το 1948, μεσα σε ενα χρονο, το κρατος του Ισραηλ ειχε καταλαβει το 80% της Παλαιστινης διωχνοντας απ' τα σπιτια τους πανω απο ενα εκατομμυριο Αραβες.

Η δομη του Ισραηλ, συγκρινεται μονο με το ρατσιστικο καθεστως του Απαρτχαιντ στη Ν. Αφρικη.

Τα εκατομμυρια των Παλαιστινιων που ζουν στα κατεχομενα ή στα προσφυγικα στρατοπεδα στις γειτονικες Αραβικες χωρες, για να μπορεσουν να πανε να δουλεψουν ή απλα να περασουν μεσα στο Ισραηλ, επιτρεπεται μονο με ειδικη καρτα και κατω απ' τον αυστηρο ελεγχο των στρατιωτικων δυναμεων στα συρματοπλεγματα των «εσωτερικων συνορων».

Αντιθετα στους μονους που το κρατος επιτρεπει ελευθερα, να επισκευθουν ή να εγκατασταθουν στο Ισραλη, ειναι οσοι εχουν εβραϊκη καταγωγη και δεν ειναι πολεμιοι του σιώνιστικου χαρακτηρα του ισραηλινου κρατους. Δηλαδη, της ιδεας του «αμιγως εβραϊκου κρατους».

Οι ισραηλινοι απολαμβανουν επιπεδο διαβιωσης δυτικου τυπου, οταν η ανεργια στη Λωριδα της Γαζας ειναι 65% και στη Δυτικη Οχθη πανω απ 30%. Στο Ισραηλ, το μεσο ετησιο κατακεφαλην εισοδημα ειναι κοντα στα 16.000 δολλαρια, ενω στις περιοχες «παλαιστινιακου ελεγχου» μολις που φτανει στα 1.750 δολλαρια.

Γι αυτο και η πολωση, οπως εδειξαν οι εκλογες, δεν οδηγει τους ισραηλινους να στρεφονται προς την ειρηνη, αλλα στην ισχυροποιηση εκεινων που υποσχονται ενισχυση της τρομοκρατιας του ισραηλινου κρατους στη περιοχη, σαν το μονο τροπο για την διατηρηση αυτων των προνομιων.

Αν γυρισουμε λιγους μηνες πισω αυτο γινεται ακομα πιο ξεκαθαρο.

Μετα την δολοφονια του πρωην πρωθυπουργου Ραμπιν τον περασμενο Νοεμβρη, απο ενα ακροδεξιο εποικο (εφεδρο αξιωματικο μιας επιλεχτης μοναδας επικοιστων) η δημοτικοτητα του Περες, ως διαδοχου του Ραμπιν και συνεχιστει του «σχεδιου ειρηνης» ειχε φτασει στα υψη.

Οι δημοσκοπησεις του εδιναν διαφορα με τον σκληροπυρινικο Νετανιαχου, πανω απο 20%. Και ομως μεσα σε λιγοτερο απο 6 μηνες ηλθαν τα πανω κατω για τον Περες.

Ο Νετανιαχου πολωσε το κλιμα περνώντας σε ολομετωπη επιθεση κατα των αραβων, πατώντας πανω στις βομβιστικες επιθεσεις της ισλαμικης οργανωσης Χαμας στην Ιερουσαλημ.

Ο Περες για να μην υστερησει σε σκληροτητα πεταξε αμεσως το προσωπειο του «ειρηνοποιου» και πατωντας στις επιθεσεις της Χεζμπολαχ, διαταξε «σε ενδειξη πυγμης» τον βομβαρδισμο του νοτιου Λιβανου.

Η πολωση λειτουργησε προς τη μερια του «σκληροπυρηνικου» Νετανιαχου και των μικροτερων φανατικων ακροδεξιων κομματων.

Ειναι χαρακτηριστικο οτι μεταξυ των εβραιων ισραηλινων ψηφοφορων, απο κει που ο Περες προηγουνταν με μεγαλη διαφορα, στο τελος ο Νετανιαχου απεσπασε ποσοστο 55% εναντι 44% του Περες.

Ακομη και οι απωλειες του «Λικουντ» (-9 εδρες) ηταν ψηφοι που στραφηκαν στα ακροδεξια εβραϊκα κομματα, τα οποια σημειωσαν ανοδο. Το «ΣΑΣ» κερδισε 11 εδρες (+5), το εθνικο θρησκευτικο κομμα 10 εδρες (+4).

Αντιθετα οι αραβικης καταγωγης (οσοι δεν μπορεσαν να διωχτουν μετα το 1947 και τα παιδια τους που σημερα αποτελουν το 17% του πληθυσμου, περιπου 800.000) εδωσαν με συντριπτικη πλειοψηφια τη ψηφο τους στον Περες. Ακομα και η ισλαμικη Χαμας υποστηριζε Περες.

Τα αποτελεσματα των εκλογων γκρεμισαν το μυθο για το Ισραηλ, οπου σαν εναν ενωμενο εβραϊκο εθνος επιδιωκει την ειρηνη με τους γειτονες του.

Ο μισος πληθυσμος θελει τη ρατσιστικη καταπιεση των Παλαιστινιων και ο αλλος μισος δεχεται καποια μικρη διαπραγματευση. Μερικοι απο αυτους δεν αντεχουν αλλο το ρατσιστικο φανατισμο και τη βια και μαζευουν τις βαλιτσες τους για να φυγουν.

Οσο υπαρχει αυτο το κρατος, θα υπαρχει καταπιεση, η βια και ο πολεμος. Η ειρηνη δεν θα ελθει με τη «συμφωνια» του Περες. Πολυ περισσοτερο δεν θα ελθει με τις υποσχεσεις του «σκληροπυρηνικου» Νετανιαχου για «ασφαλεια και ειρηνη».

Δεν μπορει να υπαρξει ειρηνη χωρις το δικαιο των Παλαιστινιων στη Μεση Ανατολη. Δεν μπορει να υπαρξει δικαιο και ισοτητα αν δεν μπει ενα τελος στη τρομοκρατια του Ισραηλ.

Μετα τις εκλογες, αυτη η διαπιστωση ειναι πιο φανερη απο ποτε

Ποιος ειναι ο Νετανιαχου

Ο Νετανιαχου αντιπροσωπευει το αιμοσταγες προσωπο του Ισραηλ. Σ αυτο τον βοηθα και το παρελθον του. Ειναι γιος του Μπενζιαν Νετανιαχου που ηταν στενος υποστηριχτης του Βλαντιμηρ Γιαμπατινσκι, ενος σκληρου σιωνιστη, οπου το 1930 εστησε το κινημα του στα προτυπα των μελανοχιτωνων του Μουσολινι.

Για να κερδισει τις εκλογες εκανε συμφωνια με δυο απο τους μεγαλητερους εγκληματιες πολεμου, το Ραφαελ Ειταν και Αριελ Σαρον.

Ο Ειταν ηταν αρχηγος του Γενικου Επιτελειου Στρατου και ο Σαρον υπουργος Αμυνας, κατα την εισβολη του ισραηλινου στρατου στο Λιβανο το 1982 που στηχισε τη ζωη σε 20.000 αμαχους. Ανωτατο στελεχος του «Λικουντ» δηλωσε οτι στη νεα κυβερνηση ο Ειταν αναμενεται να παρει το υπουργειο Εσωτερικης Ασφαλειας.

Ο Ειταν και ο Σαρον εχουν συνδεσει το ονομα τους με τα χειροτερα εγκληματα ρατσιστικης βιας κατα των Παλαιστινιων. Στο βομβαρδισμο του Λιβανου πριν δυο μηνες ζητησαν και οι δυο την εισβολη του Ισραηλ στα εδαφη που εγκατελειψαν 400.000 αμαχοι για να γλιτωσουν απο τις βομβες και τις ρουκεττες. Ειναι και οι δυο οπαδοι της ιδεας του «Μεγαλου Ισραηλ».

Ο Νετανιαχου για να μπορεσει να συγκεντρωσει πλειοψηφια 61 εδρων, ωστε να κερδισει η επικειμενη κυβερνηση του ψηφο εμπιστοσυνης, εχει ηδη αρχισει συνομιλιες με τα μικρα ακροδεξια και εθνικιστικα κομματα που ζητουν να μην δωθει τιποτα στους Παλαιστινιους.

Μπορει ο νεος πρωθυπουργος να διαβεβαιωνει τον Κλιντον οτι ειναι «αποφασισμενος να προωθησει την ειρηνευτικη διαδικασια», αλλα απ οτι φαινεται η κυβερνηση του θα εγκαινιασει ενα γυρο τρομοκρατιας κατα των Παλαιστινιων που θα τους οδηγησει αναποφευκτα να αντιδρασουν δυναμικα.

Ποιος ειναι ο Περες

Απο την αρχη της προεκλογικης περιοδου τα ΜΜΕ παρουσιαζαν τον Περες σαν το «περιστερι της ειρηνης». Ο Κλιντον δηλωνε ανοιχτα την υποστηριξη του στον Περες και του παραχωρησε και επιπλεον στρατιωτικη βοηθεια - εχτος της ετησιας εισφορας των ΗΠΑ, υψους 6 δις δολλαριων.

Μετα τη νικη του Νετανιαχου τα ΜΜΕ συνεχιζουν το ιδιο μοτιβο.

Ομως, ο Περες οταν διαδεχτηκε τον Ραμπιν, δεν βρεθηκε στην ηγεσια κανενος «φιλειρηνικου κινηματος». Ο Ραμπιν ηταν απο τους βασικους ηγετες του σιωνιστικου στρατου που εδιωξε το 1947 τους Παλαιστινιους απο τα εδαφη τους για να στηθει το κρατος του Ισραηλ. Στον πολεμο των 6 ημερων κατα των γειτονικων αραβικων κρατων το 1967 ηταν αρχηγος του ισραηλινου στρατου.

Και του Περες τα χερια του ειναι το ιδιο βουτηγμενα στο αιμα των Παλαιστινιων. Για 40 χρονια βρεθηκε στη καρδια του ισραηλινου κρατικου μηχανισμου. Εφτιαξε το πυρηνικο οπλοστασιο του Ισραηλ. Βρεθηκε στο κεντρο ολων των πολεμων, απο την εισβολη στη Αιγυπτο το 1956, ως τον τελευταιο βομβαρδισμο των αμαχων στο νοτιο Λιβανο.

Ενας φοιτητης ειχε πει στους δημοσιογραφους λιγο μετα το μακελειο στη Κανα: «Μας λενε, οτι ο Περες επρεπε να το κανει για να κερδισει τις εκλογες. Ο Κλιτον λεει οτι μονο αν νικησει ο Περες στις εκλογες θα υπαρξει ειρηνη στη Μ. Ανατολη. Δηλαδη, πρεπει εδω στο Λιβανο να πεθανουμε για την ειρηνη σας»

Τις ιδιες μερες, ο ισραηλινος στρατος ειχε επιβαλει στα 2,5 εκατομμυρια των Παλαιστινιων που ζουν στις «αυτονομες περιοχες» καθεστως πληρους αποκλεισμου και τρομοκρατιας, - το σκληροτερο απο το 1967.

Οπως ολες οι προηγουμενες «ειρηνευτικες συμφωνιες» ετσι και η τελευταια, δεν σημαινει καποια δραματικη αλλαγη στο καθεστως τρομοκρατιας που ζει η πλειοψηφια των Παλαιστινιων. Δεν εξασφαλιζει κανενα κρατος για τους ιδιους. Τους δινει μονο τον «τοπικο ελεγχο», και αυτο μοναχα στο 3% των εδαφων που ανηκαν στους Παλαιστινιους πριν να τα αρπαξει ο ισραηλινος στρατος το 1947.